

HAFTALIK SIYASİ GAZETE

SOSYALİST CUMHURİYET

SOROS'UN
ÇOCUKLARI
KİMLER?

S.10

SAYI: 240 / 24 MAYIS 2022 - 5 TL

20 Yılda Ülkeyi
BİTİRDİNİZ

GENÇLİK BULUŞMASI

*Gençlik geleceğine
sahip çıkıyor!*

29 MAYIS PAZAR | 16:00
ŞİŞLİ HABİTAT PARKI
(Maçka Parkı yanı)

Gençlik bayram kutlayamıyor: Beklenen güzel günler yeni bir cumhuriyetle mümkün!

Ülkemiz, yoksulluğun giderek büyüdüğü, gerici- liğin arkadaşlarımızı aramızdan aldığı, gençliğin okumak için çalışmak ve borçlanmak zorunda bırakıldığı, eğitimin gittikçe ulaşılabilirliğini yitirdiği bununla beraber düzenin biz gençlere işsizlik ve geleceksizlikten başka bir şey vaat edemediği bir tabloda bu 19 Mayıs'ı "kutluyor".

kaldığı yurt odalarında dahi kuşatmaya çalışan gerici tarikatları "sivil toplum kuruluşu" diyerek güzelleyenlerin; "her üniversite mezunu iş bulmak zorunda değil" diyenlerin, gençliğin geleceğini düşünmek bir yana, gençliğin geleceğini çaldığı apaçık ortadadır.

Çözüm, sermaye sınıfının sömürsüne son verecek, ülkemizi emperyalizmin boyunduruğundan kurtaracak, her türlü gerici ve ırkçı düşünceyle hesaplaşacak olan Sosyalist Türkiye kavgasının yükseltilmesi ve sonunda aydınlık bir memleketin inşa edilmesidir!

Ortaya konulan çabaysa yalnızca gençliği "oy

Gençlik, kendi geleceğini toplumun kurtuluşun-

Gençliğin bütün bu karanlık tablo ve geleceksizlik çemberinin karşısında kurtuluş yolunun ülkeyi terk etmekte aradığı bu dönemde, düzenin aktörleri, her 19 Mayıs'ta olduğu gibi, gençliğe dair bir dizi süslü söz söyleyecek, "Gençlik geleceğimizdir" diyecek, gençlerden beklentilerini sıralayacaklar. Hamaset ve yalanların altında yatan gerçekse süslü sözlerle gizlenemeyecektir. Özünde geleceksizlik yaratan bu düzenin geleceğini garanti altına almanın yolunun gençlikten geçtiğini düzenin kendisi de görmektedir.

Süslü sözlerle gençliğin mahkûm edildiği geleceksizliği gizlemeye yetmeyecektir. 21 yıllık AKP iktidarının gençliği getirdiği nokta ortadayken, Millet İttifakı'nda cisimleşen düzen muhalefeti- ninse "köprüyü geçene kadar" siyasetine sarıldığı bilinmelidir. Bu ülkenin geleceğinin gençler olduğu en büyük doğrudur fakat bu düzenin geleceğini kurtarma peşine düşenlerin; gençlik yemek, yol, kitap parası hesaplarırken diğer tarafta patronların karını hesaplayanların; ülkemizi emperyalizmin üssü haline getirenlerin; gençliği

deposu" olarak gören burjuva siyasetinin yalan ve oyunlarından ibarettir.

Bugün gençlik, okumak için çalışmak zorunda bırakılıyor, üniversitede bilimsel eğitimin esamesi okunmuyor, ülkede yaşanan ekonomik krizin faturası gençliğe kesiliyor, üniversite okumak isteyen gençler büyük bir borç batağına sürükleniyor ve hayata borçlu başlatılıyor.

Eğitimin, ulaşımın, barınmanın, sağlığın sektör haline dönmesine ses çıkarmayanlardan, gençliği yurtsuz bırakanlardan, işsizliği görmezden gelip seçim vaatlerine bedava internet koyalardan, kredi borçlarını sileceğiz diyemeyenlerden, her fırsatta gençliğin tepkisini düzen içinde tutmaya çalışıp sandığı işaret edenlerden çözüm geleceği düşünülmemelidir.

Çözüm, memleketi ve gençliği kurtaracak, insanca bir yaşamı tesis edecek olan yeni bir ülkede, Sosyalist Cumhuriyet'tedir.

da görmeli ve ülkenin kurtuluş kavgasında yerini almalıdır. Ne umutsuzluk, ne kaçış, ne de sahte umutların eşit ve özgür bir yaşamı getirmeyeceği bilinmelidir.

Türkiye Komünist Hareketi Gençliği olarak, tüm gençliği geleceğine sahip çıkmak için sosyalizm kavgasına güç vermeye ve yarını örgütlemeye çağırıyoruz!

Gençliğe methiyeler düzenlere kanma, bu düzenle hesaplaşmayanlara güç verme, geleceksizliğe, işsizliğe, karamsarlığa, umutsuzluğa, yoksulluğa karşı yeni bir ülkenin kavgasına katıl!

Geleceğimize sahip çıkmak için ayağa kalkalım, gücümüzü birleştirelim! 29 Mayıs Pazar günü 16.00'de Şişli Habitat Parkı'nda "Gençlik Geleceğine Sahip Çıkıyor!" buluşmasında yan yana gelelim! Bu memleket de, gelecek de bizim!

TKH Gençliği

NATO'ya da NATO'nun genişlemesine de hayır!

Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik askeri operasyonu, bir kez daha başta NATO olmak üzere emperyalizme karşı mücadele ve siyasal tutum konusunu gündeme taşımış oldu. Ukrayna gündemi, düzen siyasetinin hemen hemen bütün öznelerinin gerçek niteliğini ortaya koyarken düzen karşıtı solda ise zaman zaman kafa karışıklığına neden oldu.

İki güncel başlık, düzen siyasetinin neredeyse bütün öznelerinin aynı karakterde olduğunu göstermeye yeter de artar bile. Birisi, sığınmacılar ve göçmenler konusunda Avrupa Birliği ile AKP arasında imzalanan Geri Kabul Anlaşması. Diğer ise NATO başlığı. Düzen siyasetinin hemen hemen bütün özneleri sığınmacılar konusunda söz söylerken, ülkemizi emperyalizm tarafından "sığınmacı ülkesi" haline getiren Geri Kabul Anlaşması'na tek söz söylememesi ibretlidir. AKP'nin doğu sınırlarını tamamen açık tutarken batı sınırlarını AB'den gelen para karşılığında kapatma ve sığınmacıların üçüncü başka bir ülkeye gidişine set çekme siyaseti, doğrudan AB ile yapılan Geri Kabul Anlaşması'yla ilgili. Bu somut gerçeğe rağmen, Avrupa Birliği'ni demokrasinin beşiği olarak görenler, AB'nin emperyalist yaklaşımı karşısında tek bir politika gündeme getirmemektedirler. Sığınmacıları ülkelere gönderelim diyenlerin, AB emperyalizminin Türkiye'yi sığınmacı gettосу haline getiren siyaseti karşısında susması ya da AB yanlısı açıklamalara devam etmesi, düzen partilerinin hemen hemen bütününün işbirlikçi karakterini ortaya koyuyor. Sığınmacılar karşısında sesi yüksek çıkarlar, söz konusu Avrupa Birliği olunca sesleri alçak çıkmaktadır.

Keza, dünyada yaşanan sığınmacılar sorununun ana kaynağı, NATO'nun ve ABD emperyalizminin askeri saldırganlık siyaseti olduğu açık bir gerçektir. Afganistan, Irak ve Suriye ilk verilecek örnekler. Buna rağmen NATO'yu ya da ABD emperyalizmini eleştirmek yerine NATO övücülüğü yine düzen siyasetinin iki yüzlülüğünün ve işbirlikçi karakterinin bir başka örneğidir. AKP-MHP blokunun NATO siyaseti bellidir, AB ile yapılan anlaşma ortadadır. Düzen muhalefetinin de "NATO'yu demokrasinin güvencesi" olarak görmesi Millet İttifakı'nın Cumhuriyet İttifakı'ndan hiçbir farkı olmadığını yeterince somutluyor. Sağ partilerle ittifak üzerine kurulu Millet İttifakı'nın birinci partisi CHP'nin de NATO'yu "demokrasinin güvencesi" olarak ilan etmesi ne demek istediğimizin açık kanıtı olarak okunmalıdır.

Rusya'nın Ukrayna'na yönelik askeri operasyonu sonrası NATO'nun genişlemesi diğer bir başlıktır. NATO'yu sorgulamayanlardan ve NATO'culardan, NATO'nun genişlemesinin bölge ve dünya barışına yönelik büyük bir tehdit olduğu gerçeğini görmelerini beklemiyoruz. AKP iktidarının 20 yılda ABD emperyalizminin taşeronluğunu üstlenmesi salt AKP siyaseti değil, aynı zamanda bir devlet siyaseti olduğu herkesin malumu. Bir devlet siyaseti olarak NATO'culuk, AKP ile birlikte yukarıda ifade ettiğimiz gibi başta CHP olmak üzere Millet İttifakı açısından da aynı şekilde belirleyici bir siyasettir. Millet İttifakı'nın bileşenlerinin AKP'nin pazarlıkçı tutumundan bile ileri giderek NATO'nun genişleme siyasetine doğrudan destek çıkan açıklamalar yaptığı ifade ettiğimiz gerçeği gözler önüne sermektedir.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurulan dünya dengesi bizzat ABD emperyalizmi tarafından NATO'nun genişleme siyasetiyle bozuluyor. Ukrayna'nın NATO'ya dahil edilmek istenmesiyle NATO sınırları Rusya'ya dayandırılmak istendi. Ukrayna

olmayınca bu sefer İsveç ve Finlandiya'nın üyeliğiyle bu hedefe ulaşmak ABD tarafından zorlanmaktadır. AKP'nin, NATO'nun genişlemesine yönelik "pazarlıkçı tutumu" ve "hemen evet dememe" siyasetinin önümüzdeki dönem nereye evrileceğini göreceğiz. İlk elden söylenecek olan ise AKP'nin "pazarlıkçılığının" pragmatizmden öte bir anlam taşımadığıdır. Muhalefet kanadının ise bu konuda sesi çıkmamaktadır. NATO'yu demokrasinin güvencesi olarak görüp, bugün NATO'nun genişlemesine yönelik yüksek sesle bir karşı duruş sergilemeyen muhalefetin neyi temsil ettiği sorulması gereken temel soruların başında gelmektedir.

NATO, emperyalizminin jandarmalığını üstlenen, adından da anlaşılacağı üzere Atlantik ülkesi ABD ve İngiltere'nin emperyalist egemenliğinin koruyuculuğunu yapan bir askeri bir örgüttür. NATO eliyle ülkeler bombalanmış, NATO eliyle ülkeler parçalanmış, NATO eliyle 5. Kol faaliyetleri yürütülmüştür. Ülkemizin NATO'ya girdiği tarih, bugün FETÖ dahil olmak üzere gladio örgütlenmelerinin de tarihidir. Bu açıdan NATO, Türkiye'nin güvenliğini sağlayan bir uluslararası örgütlenmeden ziyade ülkemizin emperyalizme bağımlılığın ve aynı zamanda Türkiye'nin yaşanan katliamlarının da adresinden başka bir şey değildir. Bugün emperyalizmin çıkarları için NATO'nun genişleme siyaseti, hem dünya barışının altına döşenen mayın hem de ülke çıkarına zarar veren bir gelişme olarak değerlendirilmelidir. NATO'nun bölge barışını tehdit etmesi, ülkemizi koruyan bir gelişme değil, tersinden ülkemizin daha fazla tehdit altına girmesidir. Bu gerçeğin altı kalınca çizilmelidir. ABD emperyalizminin daha fazla mevzi kazanması, S-400 hava savunma sistemlerini bile bugün çalıştıramayan Türkiye'ye koruma değil, emperyalist hegemonyanın baskısının artması anlamına gelecektir.

Bu yüzden, NATO'nun misyonu ve genişleme siyaseti, AKP'nin pazarlıkçı tutumunu aşan daha büyük anlama ve öneme sahiptir. NATO'nun genişlemesi, tıpkı varlığı gibi Türkiye'nin çıkarlarına hizmet değil, tehdittir. Söylenmesi gereken söz basit ve açıktır: NATO'ya da NATO'nun genişlemesine de hayır! Ancak bugün düzen siyasetinin bütün unsurları NATO'nun genişlemesine dönük pazarlıkçı bir tutum takınırken sonuna kadar NATO'cu olmaları ya da Türkiye'nin NATO üyeliğini gündeme bile

getirmemeleri bir çelişki olmasının yanında büyük bir tuzak olarak değerlendirilmek durumundadır.

NATO'nun genişlemesine "açık kapı bırakarak" veto kartını pazarlık kozu olarak kullanmayı planlayan Erdoğan, bu kozu iç siyasette de kullanmanın yolunu arayacak. Bir yandan ABD başkanı ile görüşme diğer yandan ise "NATO'ya kafa tutan lider" görüntüsü altında seçimler öncesinde "milli ve yerli edebiyatı" üzerinde prim yapma hedefini gütmektedir. Muhalefetin NATO'cu söylemleri ortadayken yıllardır ABD emperyalizminin taşeronluğunu ve Büyük Ortadoğu Projesi'nin eş başkanlığını yürüten Erdoğan'dan gelen söylemler, emekçi sınıflara Erdoğan'ın yeni oyunu olarak görülmelidir.

Türkiye'nin NATO'dan çıkması gündemde bile değildir. Türkiye'nin NATO'nun misyonlarında önemli roller oynadığı herkes tarafından biliniyor. ABD'nin ve NATO'nun, sosyal medyada Türk Silahlı Kuvvetleri'ne 'övücü' paylaşımları ise ABD emperyalizminin ucuz siyaseti olarak görülebilir. Aynı zamanda ABD elçisinin muhalefet partilerini Ankara'da ziyaret etmesi ayrıca değerlendirilmelidir. İyi Parti'nin ABD elçisini kabul etmesi anlaşılır, ancak HDP'nin de benzer bir tutum alması sol siyaset açısından üzerinde bir kez daha düşünülmesi gereken bir gelişme olarak kayıt altına alınmalıdır.

ABD emperyalizmi, bir yandan Türkiye'yle pazarlık yürütürken diğer yandan Yunanistan kartı üzerinden Türkiye'yi sıkıştırma siyaseti gütmektedir. AKP-MHP bloku kartı görmüş, muhalefet ise hala emperyalizme şirin gözükmeye derdindedir. AKP-MHP blokunun bu konuda seslerinin yüksek çıkması, bu pazarlıkta el yükseltme siyasetinden başka bir şey değildir. Erdoğan'ın bir yandan NATO genişlemesine şerh koyup diğer yandan kapıyı açık bırakması, Bahçeli'nin mangalda kül bırakmayan konuşması düzen siyasetinin ilkesiz ve pazarlıkçı siyasetinin tezahürü olan bir ucuzluktan öte anlam taşımamaktadır.

Devrimci siyaset, anti-emperyalist ilkesinden taviz vermeden NATO'nun genişlemesine hayır derken aynı zamanda NATO'ya karşı mücadeleyi daha fazla yükseltmelidir. Düzenin iktidar ve muhalefet kanatlarının çelişkisini açığa çıkartacak devrimci tutum buradan geçmektedir.

Gezi Direnişçileri 'ne ceza, Hizbullahçılara tahliye

90'lı yıllarda Türkiye'yi kan gölüne çeviren gerici terör örgütü Hizbullah'ın militanlarının serbest bırakıldıkları ortaya çıktı.

AKP iktidarı, Gezi Davası'na ilişkin verdiği hukuk-suz kararlarla toplumun geniş kesiminin tepkisini çekerken, yargının AKP'nin elinde nasıl bir sopaya dönüştüğü bir kez daha kanıtlanmış oldu. Yalnızca Gezi Direnişi değil en ufak bir eleştiriye tahammülü olmayan, kendisinden olmayan herkesi cezalandıran iktidarın gerici terör örgütü Hizbullah militanlarını teker teker salıverdiği ortaya çıktı.

91 Kişinin infazından mahkum olan 19 hizbullahçı serbest bırakıldı

Hizbullah adına 91 kişinin öldürülmesinden sorumlu tutularak ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılan 19 kişinin serbest kaldığı ortaya çıktı.

Hizbullah'ın askeri kanat yapılanmasında yer alıp 91 kişi infaz ettikleri sebebiyle yargılanan 19 kişi Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi'nde "Anayasal düzeni ortadan kaldırmaya yönelik vahim nitelikli eylemlerde bulunarak İran modeli bir İslam devleti kurmak" suçundan 2007 yılında ayrı ayrı ağırlaştırılmış müebbet hapisle cezalandırıldı. Yargıtay, sanıkların cezalarını 2010'da onadı.

Yargıtay, delillerin hukuka uygun elde edildiğini, dosyanın bir bütün olarak incelenmesinde verilen mahkumiyet kararlarında bir isabetsizlik görülmediğine dikkat çekti.

Yargıtay sanıkların tebliğ (Propaganda), cemaat (Teşkilatlanma), üçüncü ve son aşama olan Cihad (Silahlı terör) şeklinde üç aşamalı strateji benimseyerek silahlı askeri kanat yapılanması oluşturdukları, Hizbullah karşıtı gördükleri kesimlere yönelik silahlı ve satırlı saldırılarda bulunarak 91 kişinin ölümünden bizzat sorumlu olduklarını belirtti.

Cezalarını çeken hükümlüler, yargılandıkları mahkemeye aynı ayrı dilekçe verip yargılanmanın yenilenmesi talebinde bulundular.

Dilekçeleri işleme alınan hükümlülerle ilgili mahkeme yeniden yargılama talebini kabul ederek ayrı ayrı tahliyelerine karar verince 19 kişi serbest bırakıldı. Tahliye olan kişilerin 2019 Ocak ayından başlayarak nisan ayına kadar tahliye edildikleri öğrenildi.

"İçeriye kan gölüne çeviririz"

Uzun tutukluluğu sınırlayan CMK'nın 102. maddesinin yürürlüğe girmesiyle 2011'de 6 Hizbullah yöneticisinin tahliye edilmesinin ardından çatı davasında yargılanan diğer 12 tutuklu sanığın da mahkumiyet kararlarının onanmasına rağmen serbest kaldıkları ortaya çıktı.

Tutuklu 18 sanık 165 kişinin öldürülmesi, 85'inin yaralanmasından sorumlu tutularak ağırlaştırılmış müebbet hapisle cezalandırıldı. Dava Yargıtay'da görülürken uzun tutukluluğu düzenleyen CMK'nın 102. Maddesi yürürlüğe girince 10 yıl tutuklu kalan

Edip Gümüş, Cemal Tutar, Fuat Balca, Sinan Yakut, Kemal Gülşen ve Mustafa İpek tahliye edildi. Yargıtay, 10 yılı tamamlamayan 12 sanığın ise cezalarını oy birliğiyle onayınca hüküm kesinleşti.

Ancak Mehmet Veysi Özel, Rifat Demir, Şeyhmus Kınay, Mehmet Varol, Mehmet Garip Özer, Yusuf Begiç, Mehmet Beşir Acar, Abdulkerim Kaya, Mehmet Tahir Ak, Mahmut Demir, Yunus Avcı, Mehmet Feysel Bozkuş hükümlü olmalarına 31 Mart 2019 yerel seçimleri öncesinde AİHM ve AİHS kriterleri ile yargılamanın yenilenmesi gerekçesiyle serbest bırakıldıkları ortaya çıktı. Tek bir tutuklunun bile kalmadığı Hizbullah ana davası, domuz bağları, işkenceli sorgu kasetleriyle uzun süre ülke gündeminden düşmemiştir.

Tahliye edilen ve 109 kişiyi bizzat tetik çekerek öldüren askeri kanat sorumlusu Cemal Tutar son savunmasında şöyle konuşmuştu:

"Hizbullah'ın her kademesinde görev aldım. Allah yeryüzünde İslam'ı hâkim kılmak için bize görev verdi. Pişman değilim. Cezaevinde patlamaya hazır bomba haline geldik. Sabrımız tükenmiştir. İçeriye kan gölüne çevirebiliriz.

Eylem talimatlarını Hüseyin Velioğlu veriyor, ben de kuryeliğini yapıyordum. Yaptığımız eylemlerle ilgili haksız olduğumuza beni ikna ederseniz size söz veriyorum askeri kanatta faaliyet gösteren herkesin adını açıklarım. Yoksa bu isimler benimle mezara kadar gider.

Beykoz'daki villada 15 milyon sayfalık örgüt arşivinin yüzde 99'unu imha ettik. Hard disklere sığdırdığımız her kurşun polisin beynine sıkacağımız mermiden daha önemliydi. Ermeni, Yahudilerin dini inancı yaşama özgürlüğü varsa bu özgürlük İslam'a da tanınmalıdır.

Anlattıklarımı hikâye dinler gibi dinliyorsunuz. Hiçbir şeyin hukukla çözüleceğine inanmıyorum. Cezaevinde bize baskı olursa o cezaevinin savcısı, müdürü, o ilin emniyet müdürü, bizi yargılayan mahkeme heyetini Gaffar Okkan'ın yanına göndeririz"

Serbest bırakılanlardan Kemal Gülşen'in mahkeme heyetine yaptığı açıklama şöyle: "Bu eylemlerin hepsini Allah için İslam için yaptım. Şu anda dışarı çıkarsam gözümü kırpmadan yine yaparım. Hatta iddianameye yansımayan ve savcının çözemediği başka eylemlerim de vardır. Savaşımız namaz içindir. Sizden adalet beklemiyorum. Mahkemenin vereceği karar siyasidir"

Evinin altında domuz bağıyla öldürülmüş 4 ceset çıkan ve serbest kalan Mahmut Demir ise, "Hizbullah'a biat etmeyi görev bildim. Büyük aşkla örgüte katıldım. Kuran'ın bütün dünyada hâkimiyeti için cemaate biat yemini ettim. Ölüm bizim için şahadettir. Şahadetin bize nasip olması için 5 vakit dua ediyoruz. Allah'ın yardımıyla Hizbullah galip gelecektir. Hizbullah bir aşk mektebidir" demişti.

Tahliye olan sanıklardan Mustafa İpek ise, işlediği cinayetlerle ilgili mahkemeye, "Emniyetin yetersiz kaldığı yerlerde Hizbullah devreye girip en güzeli-ni yapmıştır" diyerek eylemleri sahiplendi.

Daha önce de Emniyet Müdürü Gaffar Okkan ile 5 korumasının öldürüldüğü suikastın faillerinden İbrahim Gürceğiz, Mustafa Bozkurt, Bedran Salamboğa, Servet Yoldaş, Şener Dönük, Veysi Şanlı, Mehmet Fidancı, Mehmet Beşir Varol, Abdulkadir Aktaş ile DEP eski Milletvekili Mehmet Sincar'ın katilleri Cihan Yıldız, Mehmet Ali Geçer, Mithat Soysal ile Hizbullah Şura üyesi Mehmet Salih Kölge'nin serbest bırakıldıkları ortaya çıkmıştı.

Gericiiler kadın düşmanlığına devam ediyor

AKP iktidarının kadınları hedef alan gerici baskısı hız kesmiyor. AKP'nin yirmi yıllık iktidarında kadınların ikincil konumunu pekiştiren açıklamaları ve zaman zaman sosyal yaşamı bu doğrultuda dizayn etme çabaları bu ülkenin ilerici, aydınlanmacı birikimine ve bu birikimi miras edinen kadınların mücadelesine çarpmaktadır.

Seçim anketlerinde oy kaybı izlenen AKP'nin kendi tabanını kadın düşmanlığı ve gerici politikalarla konsolide etme çabaları ise hız kazanmış görünüyor. Hatırlanacağı üzere benzer hesapların bir ürünü olarak geçtiğimiz yıl tarikat ve cemaatlerin ısrarı ile İstanbul Sözleşmesi rafa kaldırılmış, kadına yönelik şiddete karşı gelişen toplumsal tepki ise görmezden gelinmişti.

İHH Yöneticisi ve Başhekim Yardımcısı Hasan Hüseyin Uysal Kadınları Hedef aldı.

İHH İnsani Yardım Vakfı Konya İl Başkanı ve Numune Hastanesi Başhekim Yardımcısı Hasan Hüseyin Uysal, geçtiğimiz günlerde Twitter'da yaptığı paylaşımda kadınlar için, "Toplumun en zayıf yanı da en kuvvetli yanı da kadın. Konya'da bile göbeği, göğüslerinin yarısı, omuzları, bacak uyluğunun % 80'i açık tipler türedi. Bu teşhir, 'beden görseli satma' değil mi? Beden satmaya giden yol, faşelik yolu değil mi? Cariyeler örtünmezmiş. Cariye mi bunlar!" ifadelerini kullandı.

Kendisine gelen tepkiler üzerine paylaşımları silen Uysal, bu kez de "Çok seviyesiz yorumlar gelmiş o yüzden yorumları kapattım. Her açık f.... demedim. Teşhirci psikolojiye ve bunun varabileceği sonuca işaret ettim. Biraz sağlıklı düşünülse, daha insanî değerlendirmeler çıkardı ortaya. Yazık, delikanlı erkeklerin ruhsal savrulmalarını düşünen yok" sözleri ile saldırgan tavrından vazgeçmediğini ortaya koydu

AKP'den Uysal'a afetin ziyareti

Hasan Hüseyin Uysal'ın kadın düşmanı söylemlerine sosyal medyadan gelen tepkiler üzerine AKP Konya Milletvekili Ahmet Sorgun Uysal'a moral ziyaretinde bulundu.

Sosyal medyadan Ahmet Sorgun ziyaretinin fotoğraflarını paylaşan Uysal "Mht vekilimiz @ sorgunahmet Ahmed Sorgun Beyefendi pazar demediler tatil demediler an bu an, zaman bu zaman diyerek evimizde ziyaretimize geldiler "Yan-yanalığımız bilinsin istedik" dediler. Sorumluluk budur. Dost budur 'Nerede kaldı?' dedirtmez Olması gereken anda-yerde hazırız" ifadelerini kullandı.

Ayrımcı ifadelerle kadınları aşağılayan ve nefreti körükleyen İHH Konya İl Başkanı Uysal, Başhekim yardımcısı olarak görevine devam ediyor. Herhangi bir kovuşturmaya uğramadığı gibi, AKP Milletvekilinin takdirine mazhar oluyor.

Ahmet Çakar'ın kadınlara parmak sallayan hukuku gericiilerin hakiki yüzünü ortaya koydu

Yine geçtiğimiz günlerde yandaş Akittv'nin programına katılan eski MHP'li milletvekili Ahmet Çakar, canlı yayında dizi oyuncusu Melis Sezen'in

ödül törenindeki kıyafeti üzerinden kadınlara had bildirme çabasına girdi.

Çakar, "Bir kıyafet giymiş o kıyafet kanunen suç. Çünkü göğüs dekoltesi tamamıyla açık toplum içinde kendini gösteriyor. Yani sutyen yok, göğüs dekoltesi göbeğe kadar inmiş" ifadeleriyle nasıl bir hukuk istediğini de ilan etmiş oldu. Ahmet Çakar'ın bu çıkışı şer-i hukuk talebinin bir başka ifadesidir.

Kaynaşlı Belediye Başkanı Birol Şahin: "Bayan şarkıcı Düzcüspor'a ve Düzcüliye yakışmaz"

Bu ay gericiilik yarışına giren bir diğer isim de Kaynaşlı Belediye Başkanı Birol Şahin oldu. Düzcüspor'un ikinci lige yükselmesinin ardından düzenlenecek olan şampiyonluk kutlamasıyla birlikte Birol Şahin, tekrar gündem oldu. Kutlama için ses sanatçısı Ece Seçkin'in sahne alacak olmasını eleştiren Şahin, 'bayan' şarkıcı getirmenin Düzcüspor'a yakışmadığını ifade etti.

Kadın diyemeyen Şahin yaptığı açıklamada "Düzcüspor'un şampiyon olmasından dolayı çok mutlu olduk, sevindik, tebrik ettik. Ancak, cumartesi günü kutlama için bir bayan şarkıcıyı getirmeleri Düzcüspor'a ve Düzcüliye yakışmaz! Düzcü muhafazakar bir yerdir. Dini değerlerine bağlıdır. Sevinelim, kutlayalım ama, sınırları aşmadan!!!"

Birol Şahin, daha öncede voleybol takımının kıyafetlerinin İslam'a uygun olmadığı şeklinde

açıklamalarda bulunmuştu.

Batman'da gericiiler tek ses: "Getirilmek istenen kadın şarkıcı milli düşüncemize kesinlikle yabancı"

Gerici ittifakın kendi hukukunu dayatmak istediği bir diğer il ise Batman oldu. Geçtiğimiz haftalarda TFF 3. Lig'i şampiyon olarak tamamlayarak 2. Lig'e yükselen Batman Petrolspor'un başarısını kutlamak için Hande Yener'in Batman'da konser vermesine Hüdapar, Saadet ve Yeniden Refah partilerinin Batman il başkanlıkları karşı çıkmış, konserin iptal edilmesini istemişlerdi. Hüdapar Batman İl Başkanı Davut Şahin, "Maa-lesef Petrolspor'un başarısını kutlayalım derken Batman'a bir kadın şarkıcı getirilmeye çalışılıyor. Getirilmek istenen kadın şarkıcı; inancımıza, örfümüze, geleneğimize, milli düşüncemize kesinlikle yabancı ve tamamen ifsada dönük bir yapıda olduğu; nerede sahneye çıkmışsa oranın tamamen ifsada büründüğü bir profildir" ifadelerini kullandı.

Kadınlar laiklik bayrağını yükseltmelidir

Laikliğin tasfiye edildiğinin açık göstergesi olarak ortaya çıkan bu gerici baskının ilk muhataplarının kadınlar olması tesadüf değildir. Dinci gericiiliğin kadınların ikincil konumunu kutsayan zihniyeti AKP iktidarı ile birlikte güç kazanmış, laikliğin tasfiyesi ile birlikte alan genişletmiştir. Bu nedenle kadınlar için laiklik yaşamsaldır. Kadın mücadelesinde laiklik bayrağı en önde taşınmalıdır. Ülkemizin ilerici birikimi ve mirası bu kavganın kazananın kim olacağına açık kanıttır.

Emperyalizmin ve ekonomik krizin gölgesinde Lübnan seçimleri

Lübnan'da geçen hafta gerçekleşen seçimlerin yankıları sürmeye devam ediyor. Ülkemizdeki iktidar yandaşı basın kendisini "ABD'nin dost ve müttefik" olarak konumlandığı için seçim sonuçlarını Hizbullah'ın yenilgisi olarak lanse etse de, aslında gerçekte olan bu propagandadan daha farklı.

Kayıtlı seçmen sayısının 3 milyon 917 bin olduğu Lübnan'da seçime katılım oranının yüzde 41, bu oranın 2018'deki seçimlerde ise yüzde 49 olduğu biliniyor. Halkın katılımının düşmesinin ana nedenleri ise ülkede yaşanan ağır ekonomik kriz, Beyrut

tiyan hareket Ketaib ise koltuk sayısını 3'ten beşe çıkardı.

Nasrallah'tan seçim açıklaması

Hizbullah Genel Sekreteri Hasan Nasrallah'ın beklenen açıklaması ise resmi sonuçların açıklanmasından bir iki gün sonra geldi. Nasrallah "İnsanlar oy kullanmak için saatlerce kuyrukta bekledi. Bu bizim kaybımız üzerine bahse girenlere bir cevaptır." Diye başladığı konuşmasında şunları kaydedecekti:

"Amerikalıların önderliğinde direnişi hedef alan

mı?" diyecek ve ABD'nin bu seçim sonuçlarından hareketle ülkeyi kaosa sürüklemek istediğini söyleyerek mezhep çatışmasına karşı şu uyarıyı yapacaktı: "Sokaklarda mezhepçi bir sesle haykırılan 'Şii Şii' sloganına da son verilmelidir. Şii olmaktan gurur duyuyoruz, ancak başkalarını bu şekilde kışkırtmak yasaktır. Amacımız nihayetinde barış ve istikrardır."

Hükümetin kurulması zaman alacak

Taif Anlaşması gereğince cumhurbaşkanlığının Hristiyan Marunilerde, başbakanlığın Sünnilerde, meclis başkanlığının ise Şiiilerde olduğu 128 kol-

Limanı patlamasının soruşturmasında yaşanan tıkanıklık ve elbette ki ABD'nin müttefikleri ile beraber ülkeyi kısıncı altında tutma çabası.

Hizbullah oylarını arttırdı

2018'deki seçimlerde meclisteki 128 sandalyeden, 73'ünü kazanarak çoğunluğu elde eden Hizbullah-Emel Hareketi Koalisyonu, Şiiilere ayrılan 27 sandalyelik kontenjanın tamamını doldurdu. Hizbullah oylarını arttırdırken, iki ilaveyle 16 sandalye kazandı. Emel Hareketi ise bir kayıpla 15 vekil çıkardı.

Hür Yurtsever Hareketi'nin vekil sayısı 20'den 16'ya düşerken, Hizbullah'ın Dürzi ortakları Lübnan Demokrat Partisi lideri Talal Arslan ve Lübnan Arap Birlik Partisi lideri Viyam Vahab seçimin kaybedeni oldular. Suriye hükümetine yakın siyasiler olarak bilinen Meclis Başkan Yardımcısı Ortodoks Elie Ferzli ile Sünni Onur Partisi lideri Faysal Kerame de kazanamadı.

Suud destekli, Lübnan Güçleri vekil sayısını 15'ten 18'e çıkartırken, yine Suud destekli bir başka Hris-

yıllarca süren saldırgan kampanyanın ardından oy ve milletvekili sayımız arttı. Bu seçimlerin sonuçları, kutlamamız ve gurur duymamız gereken büyük bir zaferdir. Seçim sonuçları tek başına kimseyi iktidara taşımadı. Bazı partilerin iddiasının aksine bugün mecliste çoğunluğu elinde bulunduran tek bir blok yok. Dürüst tarafların hiçbiri bu iddiada bulunmadı. Parlamentoda çoğunluğa sahip tek bir parti veya grubun olmamasının avantajı, herkesi eşit derecede sorumlu kılmasıdır. Artık çoğunluk olmadığı için kimsenin muhalefet edip suçu başkalarına atmasının anlamı yok."

Bundan önceki seçimlerde olduğu gibi bu seçimlerde de, seçimlerin Hizbullah'ın silahlarının gölgesinde yapıldığı kara propagandasının yapıldığını söyleyen Nasrallah, "2005 ve 2009'da da aynısını söylediler ve bugün 2022'de o silahların huzurunda kutlama yapıyorlar. Bu yalanların bitmesinin zamanı gelmedi mi Bu seçimlerde çürütülen bir başka yalan da İran işgali. Amerikan büyükelçiliğini ve orada yapılan seçim listelerini gördük. Suudi büyükelçisini ve götürülen çantaları gördük. Bu seçimlere giren İranlıları gören var

tukluk meclisteki vekil kotaları şöyle; Maruniler 34, Sünniler 27, Şiiiler 27, Grek Ortodokslar 14, Dürziler 8, Grek Katolikler 8, Ermeni Ortodokslar 5, Aleviler 2, Ermeni Katolikler 1, Evanjelicler 1, Hristiyanlar 1.

Kimsenin kimseye karşı bir zafer kazanmadığı ya da hezimet yaşamadığı verili tabloda, yeni meclisin ilk görevi meclis başkanı belirlemek ve ardından başbakan atamak.

2018'deki seçimin ardından hükümetin şekillenmesinin tam 16 ayı bulduğu düşünülecek olursa, yeni hükümetin oluşmasının hiç de kolay olmayacağı düşünülüyor.

Sonuç yerine

Asgari ücretin 40 doların altına düştüğü, derin bir ekonomik krizin pençesindeki Lübnan'da bugüne değin yaşanan gelişmeler, yaşanacak gelişmelerin de bir nevi habercisi. Emperyalizmin radarındaki ülkede istikrarın sağlanabilmesi için de öncelikli olan, Lübnan'ın kaderine yine Lübnanlıların karar vermesi olacak.

Merkez Bankası İngiltere’de “altın macerasında”

Geçtiğimiz hafta, Londra’da altın piyasasında “yüksek miktarda altın satışı gerçekleşti” iddiaları gündeme gelirken, gözler Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası’na çevrildi. Bloomberg tarafından ortaya sürülen iddiaya göre, Londra altın piyasasında 1 dolar aşağıdan “çok yüksek miktarlarda” altın satıldığı belirtilirken, bunun ancak bir “Merkez Bankası tarafından gerçekleştirileceği” öne sürülmüştü. İddialar, döviz kurlarını kontrol altına altında tutulma stratejisi ile eşleştirilirken, gözler de Türkiye’ye çevrildi.

Bloomberg tarafından 19 Mayıs’ta gündeme getirilen iddia üzerine, eski AKP Milletvekili ve Erdoğan’ın hekimi Turhan Çömez sosyal medya üzerinden bir açıklamada bulundu. Açıklamada, iddia edilen haberde satış yapan ülkenin Türkiye olduğu belirtildi. Türkiye’nin döviz açığını engellemek için elindeki altınların 400 tonunu Londra’da sattığını belirten Çömez, konuyla ilgili duyularını yazdı.

Konunun ardından uzmanlar Merkez Bankası verilerinden sonuçları değerlendirdi. Konuyu köşelerinde yazan Mahfi Eğilmez ve Uğur Gürses’e göre bu miktarda bir altın satışının “sessiz bir biçimde” yapılmasının imkanı bulunmuyor. Merkez Bankası verilerine göre Türkiye’nin İngiltere Merkez Bankası, Bank of

England (BoE), 117 ton altını bulunuyor. 2021 yılının sonu itibarıyla TCMB’nin 657 ton altın rezervi bulunurken, Mayıs ayı verilerine göre altın miktarı belirli bir düzeyde yükselerek 684 tona çıkmış durumda. Öte yandan altın rezervleri pandemi döneminde “en yüksek” noktasına çıkarken, 2020 yılına göre hala 32 ton altın eksik bulunuyor Merkez Bankasında.

İngiltere “emanet” edilen altınlarda üç katlık artış Merkez Bankası’nın uluslararası piyasalarda “altın” bulundurma macerası ise yıllara göre değişiyor. Albayrak döneminde altına “büyük ilgi” duyulurken, sonrasında ciddi miktarda altın tekrardan İngiltere’ye gönderildi. BoE’de bulunan altınlar son üç yılda neredeyse üç katına çıktı. 2019 yılında 48 ton altın BoE’de bulunurken, şu an 117 ton bulunuyor. 117 ton altının 40 tonu ise Merkez Bankası’nın mülkiyetinde değil.

Kısa erimde Türkiye’nin bu kadar büyük miktarda altını elinden çıkartma şansı bulunmazken, döviz swapı yapmak için belli miktarda altını Londra’ya kaydırıldığı dikkat çekiyor. Zorunlu karşılık oranları 2019’da yüzde 15’ten yüzde 10’a çekilmişti. Üçte birlik borçlanma miktarı yükseltirken, bu miktarın uluslararası tekellerden borç alınmak üzere kulla-

nıldığı biliniyor. Milyarlarca dolarlık borçlanma üç yılda gerçekleşirken, borçlanma faizleri de giderek yükselmekte.

AKP’nin İngiliz emperyalizmi ile “dansı”

Merkez Bankası bilançoları şimdilik altın satışının büyük oranda gerçekleşmediğini gösterirken, anlık geliştirilen politikalar ile Türkiye’nin geleceğinin ipotek altına alınması daha büyük bir tehlike haline dönüşmüş durumda. AKP iktidarının İngiliz sermayesi ve emperyalizmi ile yakın bağlar kurmayı arayışının da bir parçası olan bu süreç, Türkiye’deki siyasi ve ekonomik dengeleri de etkileyecek. Nitekim AKP iktidarının İngiliz emperyalizmi ile daha yakın bağlar kurmak istediği bilinen bir gerçek. TCMB altınlarının bu noktada ipotek altına alınması, bu bağlar açısından önemli bir veri sunmakta.

Önümüzdeki günlerde krizin etkilerinin artacağı düşünüldüğünde AKP’nin ve sermayenin krize karşı önlem araçlarının giderek azaldığı, daha büyük miktarda borçlanmanın, daha büyük bedeller karşılığında verileceği giderek anlaşılıyor. Emekçiler açısından bu gerçek, Merkez Bankası verilerinden ve spekülasyonlardan daha fazla olanak sağlamaktadır.

Sermayenin bekçiliği: 60 yıllık NATO serüveni

Olayın başlangıcı yeni kurulan Cumhuriyet’in sermayedarlarının artık ülke içindeki kaynakların yeterli olmayışı ve başka pazarlar ile karlarına katıp büyüme ihtiyacı ile o güne kadar devam eden tarafsızlık politikasının nereye everileceğinin netleşmesi ihtiyacına dayanıyordu. 1925’te imzalanan Türk-Sovyet Saldırmazlık paktının SSCB tarafından tek taraflı feshine giden süreç 2.Dünya savaşı sırasında tarafsız gözükten iktidarın alttan alta Almanya çıkarlarına oynamasıyla ilgiliydi. Bu oyun savaş sonucu bozulunca Sovyetler anlaşmayı bozmayı tercih etti. Uzun süredir içeride sıkışmış bulunan sermaye grupları ise bu durumu emperyalist kampa katılmak için kullandılar.

Söz konusu talepler üzerine, CHP iktidarı, askeri üs yapımını da içeren ilk gizli ikili anlaşmaların ardından, 11 Mayıs 1950’de, ABD tarafından reddedilen ilk resmi NATO başvurusu yapıldı. 14 Mayıs 1950’de iktidara gelen Demokrat Parti’nin seçim kampanyasının odak noktasını NATO üyeliği teşkil etmekteydi. 26 Haziran 1950’de patlak veren Kore Savaşı Menderes iktidarı için iyi bir fırsat oldu. Savaşın başlamasından iki gün sonra, henüz Amerikan tümenleri Kore’ye varmadan, Demokrat Parti’nin Dışişleri Bakanı Fuat Köprülü United Press’e ‘Türkiye, BM çerçevesi içinde kendi hissesine düşen bütün yükümlülükleri yerine getirmekle sorumludur’ açıklamasını yaptı. Bu başvuru yapacağı açıklamasıydı.

Türkiye, ABD’den sonra Kore’ye kara kuvveti gönderceğini bildiren ilk ülkeydi. 25 Temmuz 1950’de hükümet Kore’ye asker gönderme kararını aldı. Kore savaşında en ağır kaybı Türk birlikleri verdi. Ağustos 1950’de NATO’ya girme talebi yenilendi. 1951 Eylülünde Türkiye NATO’ya kabul edildi. 18 Şubat 1952’de, 5886 sayılı yasa ile TBMM, NATO anlaşmasını onayladı ve Türkiye resmen NATO üyesi oldu. DP ağalardan Samet Ağaoğlu’nun ifadesiyle Kore’de “bir avuç kan” vermiştik ama “büyük devletler” arasına da katılmıştık.

ABD iç istihbarat belgelerinde ise Türkiye’nin NA-

TO’ya başvurusu için bir neden görülmediği vurgulanıyordu. Türkiye’nin NATO üyeliği talebinin sadece iç politika kaygılarından kaynaklandığı, Türkiye’nin Kore’ye asker yolladığı için ABD’den ödül istediği belirtilmektedir. Türkiye’nin NATO üyeliği ancak SSCB Türkiye’ye ya da bölgeye baskıcı bir eylem yaparsa meşrulaşabilecektir. CIA düşünce kuruluşlarından RAND üyesi Lesser ise “Türkiye’nin nükleer ve konvansiyonel bir üs olarak düşünüldüğünü, SSCB’nin Avrasya ve Ortadoğu’da çevrelenmesi amacıyla ve ‘SSCB ile siyasal mücadele için bir ileri karakol ülkesi’ olarak tasarlandığını” belirtmektedir.

Türkiye, NATO üyeliği bağlamında beş temel anlaşma imzalamıştır. Bunlar, NATO - SOFA (NATO Kuvvetler Statüsü Anlaşması, ki bu anlaşma tüm NATO üyesi ülkeler tarafından imzalanan anlaşmadır. Bu anlaşmadan sonra 1970’lerde Türkiye’deki Amerikan üslerinin sayısı 101’e kadar çıkmıştır. 1960’lı yıllarda üsler ve bunlarla ilişkili olarak kurulan radar tesisleri Ortadoğu ve Kafkasların denetiminin yanı sıra SSCB’yi denetlemeye yönelik olmuştur.

NATO’da görevler

Türkiye, Bosna-Hersek’teki savaşın ardından da insani yardım harekâtı adı altında yapılan emniyetli bölgelerin tesisi ve korunması maksadıyla kurulan BM Koruma Kuvveti’nde (UNPROFOR) yer aldı. Bosna-Hersek’teki 1 Mekanize Türk taburu, Bosna-Hersek Türk Tabur Görev Kuvveti Komutanlığı adı altında 844 personeliyle Zenica’da barışın sağlanması için görev yaparken, NATO’nun aldığı karar uyarınca bu birlikte 2003 Eylülünde personel ve malzeme indirime gidildi.

Türk Silahlı Kuvvetleri, Kosova’da bir süre devam eden krizin silahlı çatışmaya dönüşmesi üzerine NATO’nun 24 Mart 1999 tarihinde hava harekâtı başlatması nedeniyle, bu operasyona 10 adet F-16 uçağıyla destek verdi.

Türkiye, ABD’deki 11 Eylül saldırılarına karşı başlatılan “Sürekli Özgürlük” harekâtına katıldı. Afganistan’da

barışı sağlamak üzere oluşturulan Uluslararası Güvenlik Yardım Kuvveti’nde (ISAF-UGYK) 276 kişilik birlikle yer alan TSK, NATO’nun Kabil Bölge Komutanlığı’nı oluşturmasının ardından 6 Ağustos 2006 itibarıyla personel sayısını 900’e çıkardı.

TSK, NATO tarafından sağlanan lojistik desteğin bir bölümü olarak Afrika Birliği’nin Darfur/Sudan’daki Barış Koruma misyonuna da bir C-130 uçağı ile katkı sağladı.

NATO=Kontrgerilla

Örgütün temel kuruluş felsefesinin de bunun altında yattığını belirtelim. Bunun dışında NATO organizasyonuna dair yapılan tüm işler, birlikte yapılanlar bir tatbikat ya da yeniden düzenleme çalışmasının ötesine geçmez.

Esas olarak ise girdiği her ülkede kontrgerilla örgütlenmesini yaratması ve sürdürmesidir. Kontrgerilla örgütlenmesinin Avrupa ayağının başında bulunan İtalya Cumhurbaşkanı’nın açıklamaları bunu anlamak için yeterlidir. İtalya’daki Gladio’nun lideri Francesco Cossiga, Gladio’nun “Doğu Avrupa’da olası bir Sovyet işgaline karşı” kurulduğunu söyleyen Cossiga, “Soğuk Savaş başlayınca, İngilizler Sovyetler’in Doğu Avrupa’yı işgalinin önlenemeyeceğini, buna karşı gizli bir örgüt kurulmasını teklif ettiler. Amerikalılarla birlikte (Stay Behind Nets) SBN yani Özel Harekâtçılar’ı kurdular. Bu yeni örgütler doğrudan orduya değil, istihbarat servislerine bağlıydı” dedi. Yapısı ve çalışma şekline dair birçok bilgi paylaşan Cossiga temel hareket alanlarının Sovyetler birliği ve işçi sınıfı mücadelesi ve buna karşı örgütlenmesi olduğunu net bir şekilde ortaya kokuyor.

Dönem dönem Gladio’nun devamı ve varlığı tartışma odağı gibi gözükse de işçi sınıfı varlığı ve mücadelesi NATO üyesi ülkelerde Gladio’nun varlığının devam edeceğinin garantisidir. NATO üyesi ülkelerin iç hesapları açısından bakılsa da sonuçta bu yapılanma bugün hala askeri varlık içerisinde yer alan her ülkede yaşamaya devam etmektedir.

Yüzyılın işini 20 yıla sığdırdık diyorlar!

Ülkeyi emperyalizme, patronlara ve haramilere teslim ettiniz!

20 yılda ülkeyi bitirdiniz

Seçimler yaklaşıyor. 2023 yılında yapılması beklenen seçimler aynı zamanda Cumhuriyet'in 100. Kuruluş yıldönümüne denk gelmesi, seçim söylemlerine de yansıyor. Seçimler yaklaştıkça AKP'nin propaganda makinesi de yeniden çalışmaya başladı. AKP, 20 yıllık karanlık iktidarını, ülke tarihinde büyük bir gelişme olarak görüyor. "Yüzyılı 20 yıla sığdırdık" söylemi ile yeni bir kampanya başlatan AKP, 80 yıllık Cumhuriyet'in kazanımlarını el çabukluğuyla yok sayarken 80 yıllık kazanımları nasıl ortadan kaldırdığını övünerek anlatabiliyor.

"Yüzyıla 20 yılı sığdırdık"

2002 yılında iktidara gelen AKP, 20 yıllık geride bırakırken önümüzdeki seçimlere yönelik söylemini de netleştiriyor. Cumhuriyet'in kuruluşunun 100. Yılına denk gelecek seçimlerde halkın karşısına çıkacak AKP, "yüzyılın işini 20 yıla sığdırdık" sloganıyla, 20 yıllık iktidarını büyük bir gelişme olarak göstermeye çaballıyor. Ancak gerek bugün ülkenin içinde bulunduğu durum gerekse 20 yıllık Türkiye tarihi, AKP açısından büyük bir çarpıtmayla sunuluyor. Bugün işsizlik, yoksulluk ve geleceksizlik emekçileri vururken, dış politikadan eğitime, tarımdan ekonomiye kadar her alanda yaşanan büyük bir tahribat karşımızda duruyor.

AKP'nin 20 yıllık iktidarı ülkemizin en karanlık sayfalarını temsil ediyor. Yaşanan bombalı katliamlar, işçi cinayetleri, darbe günleri başta olmak üzere 20 yıllık tarih karanlık bir dönemin ifadesidir. Yine aynı zamanda ülkenin bütün kaynaklarını emperyalist tekelere ve para babalarına bizzat teslim eden AKP iktidarı oldu. AKP'nin 20 yıllık iktidarının özeti, yoksulluk, işsizlik, yağma, rant ve gericilikle birlikte tek adam rejiminden ibarettir!

Memleketi sattılar

1923 yılında kurulan Cumhuriyet'in devletçi ekonomi politikasıyla ülke kalkınmasında önemli rol oynayan bütün değerleri özelleştirme adıyla AKP döneminde tam bir yağmaya tabi tutuldu. Bütün ekonomik değerler AKP döneminde tek tek satıldı, patronlara ve yabancı tekelere peşkeş çekildi.

Ülkemiz, emperyalizmin pazarı haline getirilirken, ülke ekonomisi büyük bir ekonomik krizle bugün karşı karşıya. 20 yıllık AKP iktidarında yapılan özelleştirme listesi, AKP'nin piyasacı bir parti olarak neyi temsil ettiğini yeterince gösteriyor. Tüpraş, Tekel, Petkim, Telekom, Seka başta olmak üzere ülkenin en değerli kurumları bizzat AKP tarafından bitirildi.

Emperyalizmin taşeronluğunu yaptınız

Türkiye'nin NATO'ya dahil olduğu 1950'li yılların başından beri emperyalizme askeri ve siyasi bağımlılığı her geçen gün artarak devam etmişti. Ancak AKP iktidarı, 80 yıllık emperyalizme bağımlılık sürecinin en hızlı döneminin adı olmuştur. ABD'nin Irak işgaline ortak olma arzusuyla başlayan süreç en son Suriye'nin yıkım savaşına ve emperyalizmin Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanlığını yapmaya kadar gitmiştir.

ABD emperyalizminin BOP'unun hayata geçmesi için bizzat Soros desteği ile iktidar olan AKP, kendisine verilen misyonu fazlasıyla yerine getirmiştir.

Haramilere teslim ettiniz

20 yıllık AKP iktidarı kelimenin gerçek anlamıyla haramiler düzenidir. Sıcak paraya bağımlı, dış borca dayalı ve inşaat odaklı ekonomiyle ülke, parabolalarının cenneti haline getirildi. Rant ve yağma ekonomisiyle haramiler düzeni kuruldu. Devlet ihaleleri yandaşlara verildi, ihale kanunlarıyla imtiyazlar bizzat AKP tarafından sağlandı. Devlet garantili yatırımlar adıyla ülkenin geleceği patronların karları için ipotek edildi.

Halk daha da yoksullaşırken, işçiler açlık sınırında maaşlarla geçinmeye çalışırken, yandaş sermayenin büyütülmesi 20 yıllık AKP iktidarının kısa özetinden başka bir şey değildir.

Mafya, çete, baron düzeni

Mafya liderlerinin hapiste çıkarıldığı, mafya çatışmalarının artık olağan sayıldığı bir ülke haline geldik. Son dönemde basına yansıyan ve ülke limanlarının büyük uyuşturucu ticaretinin üsleri haline geldiği dönük haberler, AKP'nin nasıl bir iktidar kurduğunu fazlasıyla gösteriyor.

Uyuşturucu baronları kol geziyor. Türkiye uyuşturucu trafiğinin dağıtım merkezi haline gelmiş, Susurlukçular yeniden boy göstermiş durumda.

Peker başta olmak üzere suç örgütü liderleri çar-kın nasıl döndüğünü anlatırken AKP'nin 20 yıla

sığırdık sözü kara mizah gibi.

5'li çete diye bilinen müteahhit takımına verilen imtiyazlar ülkenin oligarklara teslim edildiğin fotoğrafı olarak asılı duruyor.

Ülkenin felaketi oldunuz!

AKP'nin 20 yıllık iktidarı, katliamlar tarihidir. Reyhanlı, Gar, Suruç, Havalimanı, Beyoğlu, Ankara katliamları ilk akla gelenler. Patlayan bombalar ve yaşanan katliamlar hala hafızalarda.

15 Temmuz'da yaşanan darbenin yolu bizzat AKP tarafından döşenmiş, Gülen Hareketi AKP iktidarının yol arkadaşı olarak ülkenin kanlı darbesine imza atmıştı.

Soma'da 300 maden işçisinin ölümü, AKP'nin emekçilere reva gördüğü yaşamın ve emekçilere katledilmesinin bir başka fotoğrafı. İşsizlik ve yoksulluk pençesinde intihar eden emekçileri kimse unutmaz!

İstibdat rejimi kurdunuz

20 yıllık AKP iktidarı, anayasayı rafa kaldırmanın, Meclis'i tasdik kurumuna indirgemenin, yargıyı siyasetin sopası haline getirmenin tarihidir. Başkanlık rejimiyle kurulan tek adam rejimi 20 yıllık iktidar sürecinin sonucudur.

20 yılda nice hukuksuzluklar ve haksızlıklar yaşan-

dı. En son Gezi davasında verilen cezalar ortada. Ancak bu gerçeğe karşın Hizbullahçıların AKP iktidarı döneminde tek tek hapisten saliverilmesi bize 20 yıllık tarihin ne anlama geldiğini de açık olarak gösteriyor.

Halkı yoksulluk ve işsizlik pençesine attınız

Ekonomi şaha kalkacak diye büyük sözler sarfeden AKP iktidarı, bugün derin bir ekonomik krizle halkı karşı karşıya bırakmış durumda. Liranın döviz kuru karşısında yaşadığı devalüasyon ve yüksek enflasyon bugün emekçilerin belini büküyor.

İşsizlik sorunu çözülmemiş her geçen gün artmıştır. Yoksulluk sorunu daha da büyümüştür. Emekçilerin insanca yaşamı artık hayaldir. 20 yılda AKP'nin yaptığı bundan ibarettir.

Cumhuriyet'i yıktınız

"Yüzyılı 20 yıla sığırdık" diyen AKP, Cumhuriyet'in bütün değerlerine savaş açmış, başta laiklik olmak üzere bütün değerlerini tek tek ortadan kaldırmıştır. AKP'nin 20 yıllık iktidarının özeti, 80 yıllık Cumhuriyet'in yıkımı anlamına gelmiştir.

Bugün yeni bir propagandayla karşı karşıyayız. 20 yıllık AKP iktidarının gerçek yüzünü tek tek ortaya serme zamanı gelmiştir. 20 yılda ülkeyi bitirdiniz!

SOL BAKIŞ

Kamil Tekerek

Seçim hesapları değil devrimci kuvvet

Türkiye'nin gündemini önümüzdeki bir yıl boyunca seçimler belirleyecek. Özellikle Haziran ayı itibarıyla bütün partilerin gündeminde seçim ve ittifak tartışmaları, mitingler ve benzeri başlıklar olacaktır.

Düzen partilerinin yürüttüğü tartışmalar ülkenin gündemini belirliyor. Yeni seçim yasası, AKP iktidarının muhalefete karşı attığı adımlar, erken seçim ihtimali, Millet İttifakı üzerinden yürüyen tartışmalar bunlara örnekler olarak verilebilir.

Türkiye solu açısından ise önümüzdeki seçimler anlam taşımaktadır. Önemli bir sınav olarak görülebilir. Ancak sınava nasıl hazırlandığımız ve sonrası için neler planladığımız önem taşıyan bir başlık. Biraz bunları ele almak zorundayız.

Türkiye'de sol, sosyalist bağımsız odağın seçimlerdeki temsiliyeti ciddiye alınması gereken bir başlık. Seçim platformuna devrimci bir kuvvet ile yüklenmek ve topluma gerçek alternatifi göstermek hem bir görev hem de solun büyüme kanallarından bir tanesidir.

Yeni seçim yasası çıkmadan önce de bu durum böyleydi. Yasa çıktıktan sonra bu durum daha da açık hale gelmiştir. Uzatmadan söylemek gerekirse, yeni seçim yasası reformist solun milletvekili pazarlıklarını alenileştiren ve düzen muhalefeti partilerinin çatısı altına girme eğilimi güçlendiren bir alanı açmıştır.

O yüzden seçimler bağlamında Türkiye'de sosyalist solda tek bir ittifak zemini olacağını görmek ve buraya yüklenmek önem taşıyor. Millet İttifakı'nın zaten böyle bir gündemi bulunmuyor. HDP'nin merkezinde olacağı Demokrasi İttifakı'nın ise Millet İttifakı ile ilişkisinin ötesinde sol, sosyalist hattın temsiliçiliğine soyunması mümkün değil. Neden olduğunu anlatmak için sermayeye ve emperyalizme karşı tutum başlıklarını kısaca yazmamız yeterli sayılabilir.

Reformist solun seçim hesaplarının merkezinde milletvekili hesapları var ve bunu "AKP gitti gidiyor, biz de burayız" kuru güvöltüsü içinde hayata geçirmeye çalışıyorlar. Meclis muhalefetine ve kürsü kullanmanın kutsanması ile, Meclis'te grup kurmanın anlam ve önemi üzerinden, sosyal medya şovları ile seçim hesapları yapılmaya çalışılıyor.

Ancak tüm bunlar Türkiye'de gerçek solun emekçi

kitleler ile gerçek anlamda buluşmasının ve örgütlenmesinin önünü açmayacak. Türkiye'de derin bir ekonomik kriz ve yönetim sorunu yaşanırken, toplumun önemli bir bölümünde memnuniyetsizlik yükselmişken, emekçi kitleler homurdanırken seçim hesaplarını merkeze koyan bir sol anlayışın zaten toplumsallaşması ve büyümesi imkansız.

Bu açıdan Türkiye'de sosyalist hareket önümüzdeki seçimleri de kapsayacak ve aşacak devrimci bir kuvveti kurduğu oranda toplumsal alanda solun geriye çekilişinin tersine döndürülmesi için ilk adım atılmış olacak. Çünkü krizler, seçim sonuçlarından bağımsız olarak derinleşerek devam edecek. Türkiye kapitalist ve emperyalizme bağımlı bir ülke. Ülkemizde bulunan sermaye iktidarı seçimler ile değişmeyecek. Emperyalizme olan bağımlılık hafiflemeyecek. Dolayısıyla inanılmaz düzeyde büyük mücadele alanları solun önünde açılmaya başlamıştır.

Sol, sosyalistler ve komünistler bu dönemde siyasal çıkış ve örgütlenme hamlesi yapabilmelidir. Objektif şartlar bu açıdan olgunlaşma karakteri sergilemektedir. Bunun için "küçük olsun benim olsun" düşüncesi ya da milletvekili olma hesaplarını merkeze koyan ilkesiz siyaset tarzı bir kenara bırakılmalı, devrimci kuvvetin artırılmasına girişmek en doğrusudur.

O yüzden şimdi durma zamanı değil, yolumuza devam etme zamanıdır.

SOROS'UN ÇOCUKLARI KİMLER?

2013 Haziran'ında Türkiye'yi sarsan Gezi Direnişi ya da başka bir deyişle Haziran Direnişi, ülke tarihinin en büyük halk hareketi olarak tarihe geçti. Milyonlarca insanın sokaklarda baskıya ve istibdada karşı ayağa kalkışının üzerinden 9 yıl geçmesine rağmen, Gezi korkusu AKP iktidarının yakasından hiç düşmedi. Gezi Davası olarak bilinen yargılama süreci, bir dizi ismin haksız ve hukuksuz hapsedilmesiyle sonlandı. Vicdanları rahatsız eden bu yargılamaya dönük olarak AKP ve özelde Erdoğan tarafından yapılan suçlamalardan birisi de Sorosçuluktur. Verilen cezaların amacı, halkı sindirmek ve korkutmak. Ancak Sorosçuluk suçlaması Haziran Direnişi'ne atılan bir çamur idi. Sadece bu sebeple değil bugün siyasette Sorosçuluk bir suçlama kavramı olarak kullanılıyor. Biz de Pusulamızı bu konuya ayırdık. Gerçekte Soros'un çocukları kimler diye? İlk yazımız DEMİR SİLAHTAR imzasını taşıyor. Yazımızın başlığı ise **"EMPERYALİZMİN FEDAİSİ SOROS VE RENKLİ DEVRİMLER"**. İkinci yazımız ise ZAFER AKSEL ÇEKİÇ tarafından kaleme alınan **"GEORGE SOROS: PERDENİN ARKASINDAKİ ADAM"** yazısı. NEVZAT KALENDEROĞLU tarafından yazılan **"KÖREBE OYUNU"** Pusulamızın üçüncü yazısı. Son yazımız ise **"ERDOĞAN'IN SOROS BULUŞMALARI: 'BİZİ DESTEKLEYİN'"** başlığıyla SERMET TOPRAK tarafından kaleme alındı. İyi okumalar.

EMPERYALİZMİN FEDAİSİ SOROS VE RENKLİ DEVRİMLER

| DEMİR SİLAHTAR

George Soros adını, esas iştiğal konusu olan borsa spekülasyonları yoluyla yaptığı vurgunlardan çok eski sosyalist ülkelerde gerçekleşen sözde "devrim"lerde oynadığı rolle duyurdu. Holokost'tan kaçarak batıya yerleşen Macaristan kökenli bir Yahudi ailesinden gelmesi sebebiyle kendisini her türlü totaliter rejimle mücadeleye adanmış ileri süren Soros, London School Economics'te okurken öğrencisi olduğu liberal ideolog Karl Popper'in "Açık Toplum ve Düşmanları" kitabındaki anti-komünist fikirleri kendisine rehber edinerek emperyalizmin ve küresel finans kapitalin çıkarları için tabiri caizse küresel bir cihat sürdürmektedir.

Soros'un Popper'den mülhem "açık toplum" ülküsü güya "hukukun üstünlüğünün, insan haklarına ve azınlık haklarına saygının teminat altına alındığı, farklı seslere izin veren ve demokratik yöntemlerle seçilmiş hükümetlerce yönetilen toplumlar" kurmayı hedefliyordu. Açık toplum, temel olarak piyasa ekonomisi ve demokratik yönetim biçimi ilkelerine dayanmalıydı. Serbest piyasaya (siz kapitalizm okuyun) geçit vermeyen komünizm, açık toplumun en büyük düşmanıydı. Sosyalist sistemin çözülüşünden sonraki dönemde ise baş düşman ulusal egemenlik kavramıydı. Çünkü Soros'a göre ulus devletler "egemenlik" kavramını öne sürerek uluslararası toplumu (siz emperyalizm okuyun) içişlerine karıştırmamaktaydı ve "ulus devlet düzenine dayalı sistem önümü-

ze dikildiği sürece devletlerin içişlerine müdahale etmek zordu." Toplamların küresel ekonomiye entegrasyonu için devlet kavramı ve devletlerin rolü yeniden tanımlanmalı, devlet gücünü özel mülkiyet haklarını, piyasa kurumlarını korumak üzere kullanılmalı, iş dünyası (yani kapitalistler) ve sivil toplum da "demokratik yönetim" ilkesi çerçevesinde ülkenin yönetimine katılmalıydı.

Finans kapitalin dilediği ülkeye canı istediği şekilde girip çıkmasını, dünyanın tüm ekonomik, doğal ve insani kaynaklarının emperyalizmin emrine amade kılınmasını amaçlayan bu büyük planı hayata geçirmek için, Soros elinin altındaki sınırsız finansal kaynakları seferber ederek merkezinde doğrudan kendisine bağlı Açık Toplum Fonu'nun (sonradan Açık Toplum Enstitüsü'ne dönüştürüldü) bulunduğu ve dünyanın hemen her yerinde çeşitli adlar altında faaliyet gösteren bir sivil toplum kuruluşları ağı örgütledi. Açık Toplum Enstitüsü (ATE) merkezli bu küresel ağı veya şebekenin yerel ayaklarını her bir ülkeden devşirilen iş adamları, siyasetçiler, muhalif gruplar, gazeteciler, akademisyenler, yazarlar, sanatçılar ve öğrencilerden müteşekkil "organik aydınlar" oluşturmakta, Soros'un vakıf ve dernekleri bunlara finansal ve teknik destek sağlamakta, karşılığında bunlar da Soros'un yürüttüğü küresel cihadın propagandasına ve örgütlenmesine canla başla hizmet etmektedirler.

Soros'un Stajı: Dünya Sosyalist Sisteminde Karşı Devrim

Soros (ve akıl hocası Popper) açık toplumun baş düşmanı olarak komünizmi gördüğünden, Açık Toplum Fonu'nun kurulduğu 1980'li yıllarda şebekenin faaliyetlerinin odağında Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'daki sosyalist ülkelerdeki karşı devrimci akımların desteklenmesi vardı. Soros, Avrupa Vakfı adını verdiği ilk vakfını, 1984 yılında ata toprağı Macaristan'da kurdu. Görünürdeki amacı Macar kültür ve eğitimine katkıda bulunmak olarak tarif edilen bu vakıf, kurulur kurulmaz Macaristan hükümetine iki yüz adet fotokopi makinesi bağışladı ve bunların ülke çapında dağıtılmasını sağladı. Oysa sosyalist hükümetin teknik bir yardım olarak değerlendiren kabul ettiği bu bağış ile asıl amaçlanan, devlete ait yayınevlerinde basılamayan karşı devrimci yayınların fotokopi yoluyla çoğaltılıp yayılmasını kolaylaştırmaktı. Soros aynı dönemde Helsinki Yurttaşlar Derneği üzerinden Çekoslovakya'daki Charta 77 adlı karşı devrimci hareketi, Polonya'da kurduğu Stefan Bathory Vakfı aracılığıyla bu ülkedeki karşı devrimin esas gücüne dönüşen Solidarnosc (Dayanışma) sendikasını ve Sovyetler Birliği'ndeki muhalif Andrey Sakharov etrafında kümelenen muhalefet hareketini finanse etti.

1990'larda reel sosyalizmin çözülüşü ile sonlanan karşı devrim sürecindeki rolünü "Sovyet sistemini süpürüp temizleyen devrimde aktif bir katılımcı-

dım." diyerek ifade eden Soros 1990 yılında bu konuya dair "Opening the Soviet System" adıyla bir kitap da yayınladı. Ancak Soros'a bağlı şebekenin bu coğrafyadaki faaliyetleri esas olarak reel sosyalizmin çözülüşü sonrasında sosyalizmin kazanımlarının işçi ve emekçilerin ellerinden sökülüp alınması için uygulanan ekonomik "şok terapisi" sırasında büyük bir ivme kazandı. Özellikle 1991 yılında Boris Yeltsin'in başa geçmesinden sonra Soros tarafından bir araya getirilen batılı iktisatçılar Rusya ekonomisinin üzerine adeta bir akbaba sürüsü gibi çökerek "ekonomik reform" adı altında ülke varlıklarını emperyalizmin ve işbirlikçi yerli oligarkların yağmasına açarken, diğer yandan da yine Soros tarafından finanse edilen "eğitim reformu" ile bütün eğitim müfredatı Marksizm-Leninizm'den arındırılarak Sovyet haklarının liberal ideoloji temelinde küresel sermayenin çıkarlarına uyumlu yeni bir kalıba dökülmesine girişildi.

Soros şebekesinin eski sosyalist ülkelerdeki faaliyetleri Rusya ve Doğu Avrupa ülkeleri ile sınırlı kalmadı, Orta Avrasya Projesi (Central Eurasia Project) adı altında Azerbaycan, Gürcistan, Ermenistan, Kazakistan, Kırgızistan, Moğolistan, Tacikistan ve Özbekistan'da da petrol başta olmak üzere doğal kaynakların yağmalanması için BP gibi uluslararası tekeller ile işbirliği içerisinde güya "şeffaflık ve entegrasyon" amaçlı olarak ayrı bir talan programı hayata geçirildi.

Soros'un Ustalık Dönemi: Renkli Devrimler

Emperyalizmin eski sosyalist ülkelerde ekonomik ve siyasi iktidarı ele geçiren oligarşik rejimleri sadece havuç politikalarıyla parmağında oynatabilmesinin kuşkusuz sınırları vardı. Çıkar çatışmaları ve söz dinlemeyen, sorgusuz sualsiz itaat etmek istemeyen bazı yerel unsurların hizaya getirilmesi ihtiyacı, sopa politikalarının da devreye sokulmasını gerektiriyordu. Ayrıca Sovyetler Birliği'nin tasfiye edilmesini izleyen cicim aylarının çabucak sona ereceği besbelliydi, ABD emperyalizminin artık kapitalist dünyanın bir parçası dahi olsa güçlü ve yekpare bir Rusya'nın varlığına tahammül etmesi söz konusu olamazdı. Ülke Batı, Orta ve Sibiryaya olmak üzere üçe bölünmeli, bu mümkün olamadığı durumda sağından solundan parça parça tırtıklanmalı, genişleyen bir NATO ağıyla dört taraftan kuşatılarak etkisizleştirilmeli, Doğu Avrupa, Kafkaslar ve Balkanlardaki nüfuzu ne pahasına olursa olsun engellenmeliydi.

Tarihine işçi sınıfı mücadelelerinin ve sosyalist devrimlerin damga vurduğu bir coğrafyada, emperyalizmin bunun için icat ettiği mekanizmanın sözde kitle hareketlerine dayalı "renkli devrimler" olması doğaldı. Bunlar görünüşte kendiliğinden ortaya çıkan, gerçek politik yığın eylemleri gibi görünse de aslında ABD emperyalizminin RAND, NED (Ulusal Demokrasi Vakfı), IRI (Uluslararası Cumhuriyetçiler Enstitüsü), NDI (Ulusal Demokrasi Enstitüsü) gibi sivil toplum kuruluşu kisvesindeki aygıtları tarafından uzun yıllar üzerinde çalışılan darbe tekniklerinin ete kemiğe bürünmüş haliydi. Amerikan İstihbarat Subayı Robert Helvey ve Albert Einstein Enstitüsü'nün kurucusu Gene Sharp gibi isimler tarafından sistematize edilen bu teknikler genellikle şu unsurları içermektedir:

1. Seçimlerdeki yolsuzluk ve hilelerin otoriter rejime karşı kitlesel seferberlik yaratmak için bir vesile haline getirilmesi
2. Yerel muhalefet hareketlerinin gelişimi için dış destek sağlanması
3. Rejimin popülaritesini ve baskı iradesini felce uğratmak için, seçim öncesi alışılmadık protesto taktikleri kullanan radikal gençlik hareketlerinin örgütlenmesi

4. Kısmen yabancı kışkırtma yoluyla birleşik bir muhalefetin oluşturulması

5. Dış diplomatik baskı ve seçimlerin yakından izlenmesi

6. Hileli seçim sonuçlarının duyurulmasının ardından şiddet içermeyen direniş taktiklerinin kullanılması suretiyle kitlesel seferberlik.

Emperyalist merkezler tarafından, söz konusu taktiklerin bir tür sivil itaatsizlik eylemi, şiddet içermeyen demokratik eylemler vb. şeklinde resmedilmesine karşın Ukrayna'daki Meydan olaylarında da görüldüğü üzere, batılı istihbarat servisleri tarafından örgütlenen ve eğitilen ajan provokatörlerden oluşan silahlı grupların sahneye sürülmesiyle hedef ülkedeki olaylar gayrinizami savaş boyutlarını alabilmektedir.

Buldozerden Laleye

Renkli Devrimlerin ilk prototipleri Slovakya ve Sırbistan'da görüldü. Slovakya'da AB ve NATO üyeliğine karşı duran iktidardaki Vladimir Meciar hükümetinin 1998 yılında gençlik örgütlerinin etkin biçimde kullanıldığı gösteriler, konserler, toplantılar ve yürüyüşler sonucunda iktidardan indirilmesi, komşu Sırbistan'da iktidardaki Sırbistan Sosyalist Partisi lideri Slobodan Miloseviç'e karşı örgütlenen batı destekli muhalefete cesaret verdi. Miloseviç, seçimlere hile karıştırıldığı gerekçesiyle yüz binlerce kişinin katıldığı genel grevler ve kitlesel gösteriler sonucunda "Buldozer Devrimi" adı verilen Soros destekli darbeye devrildi. 1991'den beri Miloseviç karşılarına finansal ve teknik destek veren Soros, NATO'nun Sırbistan'a askeri müdahalede bulunmasını da desteklemiş, Buldozer Devrimi denilen darbeye koçbaşı işlevini üstlenen Otpor! (Yeter) adlı gençlik örgütü doğrudan Sırbistan'daki Açık Toplum Enstitüsü'nün kanatları altında kurulmuştu. Otporcular daha sonra gerçekleşen diğer renkli devrimlerde aktivistlere teknik-taktik eğitim vererek rol aldılar, Renkli Devrimlere adını veren çiçekli böcekli, renk simgesi daha gelişmiş bir sürüm ise 2003 yılında Gürcistan lideri Eduard Şevardnadze'ye karşı Mikhail Saakaşvili liderliğinde gerçekleşen Gül Devrimi'nde devreye sokuldu. 2 Kasım 2003 tarihindeki genel seçimlerde Şevardnadze'nin kazandığının ilan edilmesi üzerine başlayan protesto gösterilerinde muhalefet Soros şebekesi ve emperyalist merkezler tarafından geliştirilen teknik ve taktikleri ustalıkla kullandı. Şevardnadze hükümetinin yolsuzluklarına ve gitgide büyüyen toplumsal eşitsizliklere karşı halk kitlelerinde oluşan tepki milliyetçi ve popülist bir söylem kullanılarak Saakaşvili'nin desteklenmesine kanalize edildi. Protestoculara silahlarını kendilerine doğrultmuş askerlere vermek üzere dağıtılan güller ve Kmara! ("Yeter!") sloganı hareketin simgesine dönüştürüldü. Olayların ardından Şevardnadze istifa etmek zorunda kaldı.

Gürcistan'ın ardından sıra Ukrayna'daydı. Hazar petrol ve doğalgazını Avrupa'ya taşıyan bu stratejik transit geçiş ülkesini Rusya'dan uzaklaştırmak amacıyla ABD'nin jeopolitik çıkarları doğrultusunda tezgahlanan Turuncu Devrim, Uluslararası Rönesans Vakfı aracılığıyla Soros tarafından desteklendi. 1994 seçimlerinden bu yana cumhurbaşkanı olan Leonid Kuçma'nın, yetkilerini arttırmak için anayasa değişikliği yapma girişimleri ve gazeteci Gongadze'nin kaçırılarak öldürülmesi olayı, Victor Yuşçenko ile Yulia Timoşenko liderliğindeki muhalefetin birleşmesine ve 2004 seçimlerinde Kuçma'nın aday gösterdiği Yanukoviç'in %3 puan farkı ile Yuşçenko'yu geride bıraktığının ilan edilmesi üzerine ülkede ABD ve Soros tarafından finanse edilen kitlesel protesto gösterilerine yol açtı. Yenilenen seçimlerde oyların %51'ini alarak cumhurbaşkanı

olan Yuşçenko ve başbakanlığa gelen Timoşenko'nun parlak vaatlerinin yaldızı çabuk döküldü. Ülkede yolsuzluk ve çürüme giderek derinleşti, ekonomik ve sosyal gerileme daha da arttı. 2010 Şubatı'nda Yanukoviç tekrar Cumhurbaşkanı seçildi. Yanukoviç'in uzlaşmacı politikalarına karşın ABD emperyalizminin ülkeyi Rusya yanlısı bir iktidara terk etmeye niyeti yoktu. 21 Aralık 2013'te AB ile Ortaklık Anlaşması görüşmelerinin askıya alınması bahanesi ile başlatılan Meydan olayları, çıkarları için Neo Nazi, faşist örgütlenmeleri dahi kullanmaktan çekinmeyen emperyalizmin ve uluslararası sermayenin eliyle ülkeyi bugün yaşamakta olduğu trajediye doğru adım adım götüren süreci içinden çıkaran Pandora'nın kutusu oldu.

2001 yılında Şangay İşbirliği Örgütüne üye olan Kırgızistan, Rusya ve Çin'i çevrelemek bakımından Avrasya'daki stratejik konumu nedeniyle ABD'nin ve fedaisi Soros'un bir sonraki hedefiydi. Kırgızistan'da 24-25 Mart 2005'te seçimlerde hile yapıldığı iddiası ile başlayan olaylar sonucunda Askar Akayev iktidarı devrilerken Kurmanbek Bakiyev yönetimi iktidara gelmiştir. Halk kitlelerinde Akayev'e karşı duyulan antipatinin nedenleri diğer eski Sovyet ülkelerinde olduğu gibi yolsuzluk, sosyoekonomik gerileme ve kötü yönetim olguları idi. "Lale Devrimi" ya da "Sarı Devrim" olarak adlandırılan bu olaylarda sokak gösterilerinin başını çeken Kel-Kel (gel-gel) adlı (Sırbistan'daki Otpor benzeri) gençlik örgütü çoğunlukla, ülkenin nispeten zengin ailelerinden gelen, Akayev rejiminin üst düzey bürokratlarının çocuklarından oluşuyordu. Bişkek'te, başta Amerikan Üniversitesi olmak üzere çeşitli üniversitelerde okuyan ve batıcı-liberal ideolojilerin etkisi altındaki bu varlıklı tipler Gürcistan ve Ukrayna'daki renkli devrimlerden esinleniyorlardı. Gerek Kel-Kel'in gerekse Kırgızistan'da faaliyet gösteren bir diğer muhalif yapı olan Yolsuzluğa Karşı Sivil Toplum adlı örgütün George Soros'un Açık Toplum Enstitüsü'nden ve Ulusal Demokrasi Vakfı gibi diğer emperyalist örgütlerden önemli miktarda parasal destek aldığını söylemek gereksiz.

Maskenin arkasına bakmak

Soros'un bir biçimde parmağının olduğu renkli devrim girişimlerinin ve toplumsal karışıklıkların listesi yakın zaman önce Belarus'ta Lukaşenko'ya, Kazakistan'da Tokayev'e karşı örgütlenenler gibi benzer olaylarla uzamaya devam ediyor. Ancak, bir konuda uyanık olmak gerekiyor. Soros'un Yahudi kökeni ve eski sosyalist ülkelerde sahnelenen renkli devrimlerin finansman ve örgütlenmesindeki herkesçe bilinen rolü, dünyayı ele geçirmeye dönük küresel Yahudi komplosu teorileri etrafında dönen anti-semitist söylemlerin en gözde temalarından biri. Emperyalizmin gönüllü hizmetkârı Soros'un belki de sunduğu en önemli hizmet dünyanın neresinde bir karışıklık varsa arkasındaki "üst akıl" olarak tepki ve nefretin yöneltildiği bir Mefistofeles işlevi görmesi, böylelikle esas pislüğün emperyalizm ve küresel sermaye düzeninden kaynaklandığı gerçeğini silikleştirmesidir.

[1] Mark R. Beissinger, "Structure and Example in Modular Political Phenomena: The Diffusion of Bulldozer/Rose/Orange/Tulip Revolutions", Perspectives on Politics C. 5, No. 2, (Haziran 2007), s.261 vd., <https://scholar.princeton.edu/mbeissinger/publications/structure-and-example-modular-political-phenomena-diffusion>. [Erişim: 22.05.2022].

[2] Gösteriler sırasında bir protestocunun iş makinasını hükümetin elindeki radyo televizyon binasına doğru sürmesi nedeniyle bu isimle anılmaktadır.

GEORGE SOROS: PERDENİN ARKASINDAKİ ADAM

| ZAFER AKSEL ÇEKİÇ

9 1 yaşındaki Yahudi bir Macaristan göçmeni. Nazi işgalinde yaşayan ama sosyalist Macaristan'dan önce İngiltere'ye sonra Birleşik Devletler'e kaçan biri. 30 yıl boyunca her yıl yüzde 30'dan fazla getiri sağlayan bir serbest yatırım fonunun yöneticisi. 8 milyar dolarlık serveti ile son 40 yılda 32 milyar dolar bağışlamış bir "yardımsever".

Gyorgy Schwartz adıyla 12 Ağustos 1930'da avukat bir baba ve ailesinin ipek fabrikaları olan bir anneye sahip olarak doğdu. Aile, pek de hoşlanmadıkları anlaşılabilir Yahudi kökenleri ile bağlarını kopartmak için soyadlarını Soros olarak değiştirecekti. Zaten George Soros da 90 yaşına geldiğinde ilk gençlik yıllarındaki Nazi işgalini değil Budapeşte'nin Sovyet Kızıl Ordusu tarafından kurtarılmasını kötü bir anı olarak anlatacak birisi.

Amerika'da kendisi hakkında yazılan bir kitabın başlığında bahsedildiği gibi "Perdenin Arkasındaki Adam" George Soros'un lakapları arasında "İngiliz Merkez Bankası'nı batıran adam" da yer alıyor. Bir yanda dünyanın en yüksek kar sağlayan yatırım fonlarının başındaki George Soros diğer yanda liberal bir eksende dünyayı şekillendirmeye çalışan George Soros.

Soros'un iktisadi gücü

1966 ilk fonunu kuran Soros, 1970'de kendi adını taşıyan yatırım fonunu kurdu. Dönemin en başarılı serbest yatırım fonu 40 yıl boyunca her yıl ortalama yüzde 20 kar getirdi. Danışmanlığını yaptığı Quantum Fonu ise 2013'te 5,5 milyar dolar gelir elde ederek tarihin en başarılı yatırım fonu oldu.

Soros kendi geliştirdiği Refleksivite Teorisi ile piyasa aktörlerinin salt bilgiyle alamayacaklarını ve bu nedenle uzun dönemde denge yerine balonların ortaya çıktığını öne sürer. Bu varsayım ile hareket ederek yönlendirdiği yatırım fonlarının başarısız günleri olsa da sonuçta uzun vadede çok başarılı olduğu görülüyor.

Öyle ki, 1992'de yaşanan Birleşik Krallık para krizi sırasında 10 milyar Sterlin gibi bir tutarı açığa satarak neredeyse bir günde 1 milyar dolarlık bir kar elde ederken "İngiliz Merkez Bankası'nı batıran adam" olarak anılmaya başlanacaktı.

Soros krizlerden faydalanıp veya krizleri tetikleyerek 1996'da Finlandiya'da ve 1997'de Asya finans krizinde yine ülke paralarıyla yaptığı spekülasyonlarla hedefteki kişi haline gelecekti. 1988'de ise Fransız devlet bankası Societe Generale hisselerindeki alışverişlerini içerden aldığı bilgilerle yaptığı iddiasıyla ceza alacaktı ama sonuçta 1 milyon dolar tutan bu ceza ancak 23 yıl sonra kesinleşecekti.

Sosyalist ülkelere yönelik akademi programlarından Açık Toplum Vakıfları'na
1947'de Budapeşte'de Nazilerin karanlığından

kurtulan Macarlar sosyalizme yönelirken Soros "cehennem" eşdeğerinde gördüğü koşullardan Londra'ya kaçacaktı. Dünyaca ünlü Londra Ekonomi Okulu'nda (London School of Economics-LSE) liberal felsefeci Karl Popper'in öğrencisi olan Soros, onun ünlü kitabının da etkisinde liberal açık toplumculuk yapacaktı.

İlk hayır işi 1979'da ırkçı Apartheid rejiminin ayırıcılığı altında yaşayan siyah Güney Afrikalılara burs vermek oluyor. 1980'lerde Macaristan'da akademisyenler için Batı'ya düzenlenen ziyaretler organize ediyor, Polonya'da Dayanışma hareketine, Çekoslovakya'da Bildirge 77'ye ve Sovyetler Birliği'nde Andrey Saharov gibilere maddi destek sağlıyor ve karlı-devrimci tüm organizasyonları destekliyor. Avrupa'da sosyalist sistemin çözülmesinin ardından Merkezi Avrupa Üniversitesi'ni kurarak eski sosyalist ülkelerde üniversitelerin ve akademinin yeniden inşasına yön veriyor. Bu çalışmalar kapsamında Sovyetler Birliği'nin çözülmesinden bu yana 28 bin akademisyenin araştırmalarının desteklenmesi de bulunuyor.

Baktığınızda uyuşturucu ile savaş politikalarına karşı çıkan, tıbbi esrar tüketimini, eşcinsel evlilikler gibi pek çok kimlik sorununda liberal bir pozisyon tutuyor. Bu çerçevede Demokrat Parti'nin en büyük bağışçılarından biri de George Soros. Demokrasi İttifakı, Amerikan İlerleme Merkezi gibi çeşitli kampanya grupları üzerinden her yıl milyonlarca dolar Demokrat Parti'nin çalışmaları-na aktarılıyor.

Soros'un doğrudan kurduğu ve desteklediği Küresel Tanık (Global Witness), Uluslararası Kriz Grubu (The International Crisis Group), Avrupa Dış İlişkiler Konseyi (European Council for Foreign Relations), Yeni İktisat Düşünce Enstitüsü (The Institute for New Economic Thinking) gibi pek çok kuruluş bulunuyor.

Ama bunların hiçbirisi Açık Toplum Vakıfları (Open Society Foundations) kadar öne çıkan rollere sahip değil. Soros'un 2017'de 18 milyar dolar daha bağışladığını açıkladığını Açık Toplum Vakfı'na 1984'ten bu yana 32 milyar dolarlık bir kaynağı tek başına aktarmış durumda. Vakfın bugüne kadar sağlık, eğitim, siyaset, gazetecilik, insan hakları, okul öncesi eğitim, gelir adaleti, hukukun üstünlüğü gibi başlıklarda tüm dünyada yaptığı harcamalar 18 milyar doları buluyor.

Vakıf 30'dan fazla ülkede fiziken örgütlenmişken bugüne kadar 120'den fazla ülkede faaliyet göstermiş durumda. Vakfın geçmişine baktığınızda reel sosyalizm çözülmeden önce başta Macaristan olmak üzere sosyalist ülkelerde faaliyet gösterdiğini, Tiananmen Meydanı'ndaki 1989 olaylarının hemen öncesine kadar Çin'de faaliyet yürüttüğünü, 1993'ten itibaren Yugoslavya'da faaliyet gösterdiğini, 2015'ten beri Arakan'da faaliyet göstermeye başladığını, ABD'de Afrikalı Amerikalıların protesto hareketlerinde etkin olma-

ya çalıştığını görebiliyoruz.

Renkli Devrimler sürecinde Gürcistan ve Ukrayna başta olmak üzere eski Sovyet cumhuriyetlerinde faaliyet yürüten Vakıf ve uzantıları bugün pek çok ülkede yasaklanmış durumda. Macaristan'ın sağcı otoriter iktidarının baskıları vakfın Budapeşte'deki en eski merkezini Berlin'e taşıması ile sonuçlanırken Rusya, Polonya, Pakistan, Azerbaycan, Belarus, Kazakistan gibi bir dizi ülkede de faaliyetleri yasaklandı veya baskılar nedeniyle durduruldu.

Türkiye'de Soros

Türkiye'de yatırım yapacağı zaman Yeni Şafak'tan Sabah'a tüm ekonomi sayfalarını süsleyen George Soros son yıllarda bir yandan da her türlü kötülüğün anası olarak baş sayfalarda da yine George Soros bulunuyor.

Türkiye'de 2001 yılında Açık Toplum Enstitüsü diye faaliyetlerine başlayan 2008'de vakıf halini alan Açık Toplum Vakfı 2018'de aldığı kararla Türkiye'deki faaliyetlerini durdurdu. Ama Soros kullanışlı olmayı sürdürüyor.

Soros'un Tayyip Erdoğan ile meşhur fotoğrafının çekildiği 2003 Davos görüşmesinin ardından birkaç kez daha görüştükleri anlaşılıyor. Türkiye'ye yatırım konusunda Ali Babacan'ın tanıklığı olduğu gibi Erdoğan'ın "açık toplum" olma iddiası da sık sık gündeme gelen bir husus.

İşi biraz daha geriye götürdüğümüzde ise Ergenekon yargılamalarındaki liberal-Fethullahçı-AKP koalisyonu burada da ortaya çıkıyor. Ne istedilerse verilen FETÖ'nün yürüttüğü soruşturma ve yargılamalara liberaller sınırsız destek verirken Fethullah Gülen'in saat hediye ettiği Vakıf Başkanı Can Paker ismi FETÖ ile de ilişkili olarak anılıyor. Ama Sabah yazarı her devrin adamı Mehmet Barlas'ın kayınbiraderi Erdoğan'ın Soros ile ilişkilerini 2009 yılında bitirdiğine tanıklık etmek üzere bugün 80 yaşında Kamusal Politika ve Demokrasi Çalışmaları Merkezi'nin başkanlığını yapıyor.

Ama esas altının çizilmesi gereken ve belki de George Soros'un "bizi sevmiyorsunuz ama fikirlerimiz iktidarda" demesine vesile olacak başlık ise 2002 yılında yapılan bir konuşma. Soros, Sabancı Üniversitesi'nde yaptığı konuşmada Türkiye'nin en önemli ihraç ürününün ordusu olduğunu söylüyordu. Aradan geçen sürede profesyonelleşen Ergenekon, Balyoz gibi kumpas davaları ve üzerine FETÖ kalkışması ile tekrar tekrar şekillendirilen Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Somali, Katar ile başlayan yurtdışı macerasının Soros fikir babalığıyla olduğunu unutmamak gerekiyor.

Son dönemlerde muhataplar tanınmazdan gelince de onlar tanıdıklarını her fırsatta söylüyor. Bakarsınız Soros da tanıdığını söyler...

KÖREBE OYUNU

| NEVZAT KALENDEROĞLU

Geçtiğimiz haftalarda Gezi Davası'nda beklenmedik bir karar verildi. Geçen hafta Kaftancıoğlu kararıyla devam eden gariplikler silsilesi AKP'nin seçimler öncesi kılıç kuşandığının bir göstergesi olarak okunabilir. Gezi davasında Erdoğan'ın "Yerli Soros, Gezi Parkı eylemlerinin koordinatörlüğü sebebiyle yargı karşısında bunun bedelini ödeyecektir" sözleşmesiyle hükmü verdiği Osman Kavala, 'casusluk' suçlamasından beraat etti. "Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini Ortadan Kaldırmaya veya Görevini Yapmasını Engellemeye Teşebbüs Etme" suçundan ise ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

'Yerli Soros' diyor Erdoğan kendisine. Sonra Soros'la olan meşhur ortak masa fotoğrafı yeniden gündeme geldi. Fotoğraf arşivde kalmış eski bir anı mı, yoksa ilişkiler hala diri mi gerçekten irdelenmesi gereken bir konu. "Soros'un öz evlatları kimlerdir?"; şahiden de Pusula'mızın sorusu yerindedir.

Fotoğraf eski eski olmasına ama tozunu üfleyince Pelikan'dan Açık Toplum Vakfı'na; Can Paker'den Mehmet Barlas'tan Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi'ne kadar geniş bir poligonun köşe noktaları beliriyor.

Okurlarımız bilir Pelikancılarla 'muhabbet'imizi. [1] Dolayısıyla AKP'li Pelikancıların hikayesini yeniden yazmamalıyım. Davutoğlu'nun Başbakanlığından gönderilmesine kadar sürecin aktörü Pelikancılar da 'misyon tamamlanması' gibi bir durum söz konusu değil. Bu yapılanmayı açmaya çalışalım; ne çocuğu olduklarına ise Pusula'mızdaki yazıları okuyan okur karar versin...

'Sivil Toplum' kuruluşları eliyle ülkeleri, toplumları manipüle etmek ve yönetmek işi Amerikan kültürüdür ki; Yugoslavya'da, Ermenistan'da, renkli devrimlerde hep onları gördük. Demokrasi onlar için hep tehdit altında ve 'özyönetim hakkı' çekik ve ikna edici bir slogan. [2]

Bosphorus Global... Ve Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi kuruldu. İktidarın sosyal medyadaki propagandası, eş zamanlı refleksiif nabız yoklama, lobicilik ve şimdilerde "haber"lerin doğru ve yanlışlığını teyit etme cüreti! Derneğin kurucusu İdris Kardaş, Bilgi Üniversitesi'nden bir akademisyen olarak biliniyordu. Bilgi Üniversitesi deyince Can

Paker; Paker deyince Soros... Bilgi'den ayrıldıktan sonraki durağı İstinye Üniversitesi; Medical Park hastaneleri sermayedarlığında 21.Yüzyıl Anadolu Vakfı'nın üniversitesi olan İstinye Üniversitesi'ne sapıyordu. 2018 Ekim'inde yayınlandı Sabah'ta son yazısı; talihsiz bir yerde bırakmış zira "Bakalım Cemal Kaşıkçı olayını Suudi Arabistan velayet prensi parasıyla, ilişkileriyle kendi lehine döndürebilecek mi?" diye sormuştu son yazısında. Evet, el birliğiyle döndürdü.

Merkezin koordinatörü Süheyb Öğüt. Ki Pelikan bildirisinin yazarına mizaç olarak hep benzetilebilir. Yorgun (eski) Bakan Berat Albayrak'ın abisi Serhat Albayrak'ın yönettiği Turkuvaaz Medya'nın aksiyon dolu dergisi Aktüel'de yazdı Öğüt. Medyatik kardeşi Selman Öğüt, akademisyencilik yaptı Fahrettin Koca'dan bildiğimiz Medipol Üniversitesi'nde; Bilal Erdoğan'ın TÜGVA'sında da uzmanlık oynadı. Berat Albayrak'a ait olduğu iddia edilen maillerde, bir detay olarak kaldı Süheyb Öğüt'ün Boğaziçi Küresel İlişkilerle ilgili öneri ve sunumları; isim isim Albayrak'a iletmesi. İletilen sadece bu değil; derneğin bütçesi de iletiliyordu, iddia bu yönde. Erdoğan'a da sunumlar yapan iki isimden birisi Süheyb Öğüt, diğeri Hilal Kaplan. Gidip gelen Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, Sümeyye Erdoğan ve Egemen Bağış'ın derneğin ziyaretçilerinden olduğu 'içeriden aktarılmıştı. [3]

Pelikan'dan diğer bir lider isim Cemil Barlas. Can Paker'in yeğenidir Barlas. Can Paker'in kız kardeşi, Mehmet Barlas'ın eşi Canan Barlas'tır. Pelikan'ın Davutoğlu'nu istifaya götürmesi süresi sonrası ise Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi yoluna tam gaz ve Can Paker'le devam ediyordu. Katar'la dost İngiltere'ye özel bir açılım yapma projesi geliştiren dernek, bir dönem ülke tartıştığımız danışmanlık firması McKinsey'e ekonomi yönetiminin verilmesini de önermiş; ilgili bağlantıları ve Erdoğan'ın görüşülecekler listesini oluşturmuş; gelişmenin kamuoyunda gündeme gelmesiyle Erdoğan, "Fikri danışmanlık alınmayacak, biz bize yeteriz" demişti. Proje işleme alınmasa da, 'küresel' önermelerinin büyüklüğü anlamında yeterli bir örnektir.

Medipol'den Turkcell'e; AKP'li İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden, vakıflara mali kaynaklar da küreselleştikçe artmış. İBB, onlar için önemli bir kayıptır; ki tekrar seçime gidilen süreçte ve kaybedilen seçimlerdeki manipülasyonlarının hesabı görülmedi.

Albayraklarca finanse edilmesi, Albayrak'ın basındaki kadrolarıyla yönetilen algı operasyonu merkezinin yönetiminde ise Can Paker var. AKP'li algı merkezinin Yönetim Kurulunda Can Paker, Sadık Ünay ve Bünyamin Bezci bulunuyor. Can Paker, Soros tarafından kurulan ve fonlanan Açık Toplum Enstitüsü'nün yönetim kurulu başkanıydı. Bir süre de Danışma Kurulu'nun Başkanı oldu. Kendisini TESEV'den de biliriz. Ki, George Soros TESEV'i AKP'den hemen önce 2001'de desteklemeye başlamıştı. TESEV, gündem belirler. Kılıçdaroğlu'nun da vurguncu George Soros'un desteklediği Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı'nın (TESEV) Kurucu Üyesi olduğu, sonradan ise üyelikten "vakfeden" üyeliğe geçtiğini geçerken hatırlatalım. Birkaç basit araştırma ile 'kimler kimlerle beraber' rahatlıkla bulunabilir.

Soros, Türkiye'ye geldiğinde Can Paker'in evinde ağırlanıyor; ama Soros'un Türkiye ayağı hep başkaları oluyor. "Can Paker 1999 yılında tanıştığı George Soros'la 2001 yılında ortak hareket etme kararı aldı.(...) 2001 yılında TESEV'e destek vermeye başlayan George Soros, Can Paker'den Türkiye'de Açık Toplum Enstitüsü'nü kurarak başına geçmesini istemişti. İshak Alaton ve Osman Kavala da bu süreçte Paker'in yanında yer aldı." Paker'in biyografi kitabından bu sözler. "George Soros'un kendisi dünyadaki kalburüstü demokrat entelektüellerden birisi. Benim altına imza atmayacağım şeyi çok az" da diyor Paker, ahh demokratlar sizi... Can Paker'in Pensilvanya'ya gidip Fettullahçı, darbeci çetenin lideri Fethullah Gülen'le görüştüğü de biliniyor. Pelikancıların cemaat mazisine girmedik, zira herkesin bildiğini düşünüyoruz.

Soros'un Türkiye şubelerini arayanlar duymuyor ama; Paker, "Soros'tan her yıl 2 milyon dolar alıyoruz, ne var ki!" diyor. Paker, Pelikancıları organize ediyor; toplumun da algısına oynuyor. Soros'un yerli ve milli ayağını mı arıyordunuz? Sanmıyoruz, körebe oynuyorsunuz.

[1] <https://gazetemanifesto.com/2019/pusula-sahibinin-sesi-pelikancilar-255646/>

[2] <https://protectdemocracy.org/>

[3] <https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/eski-pelikancidan-sok-itiraf-lar-hilal-kaplan-ve-kocasi-727401>

ERDOĞAN'IN SOROS BULUŞMALARI: 'BİZİ DESTEKLEYİN'

| SERMET TOPRAK

Haziran Direnişi'nin üzerinden 9 yıl geçti geçmesine. Ancak AKP'de açtığı yara kapanmak bir yana, kalıcı bir hasar bıraktı. Ülkeye giydirilmek istenen gerici ve piyasacı diktatöryel yapının gömleği, yırtılıp atıldığı o dönemden beri dikmiş tutmadı.

Halk tokadını esaslı şekilde yiyen AKP iktidarı, bu gerçeği ters yüz etmek için yargı sopasına sarıldı. Hukuksuzca açılan Gezi Parkı Davası ile birlikte Haziran Direnişi'ndeki eylemler yargılanmak istendi. Yıllarca devam ettirilen ve isnat edilen suçlar dışında her şeyin olduğu bu davada AKP iktidarı, verdiği "hükme" gerekçe olarak kullanmakta ustası olduğu aracı çıkardı çekmesinden. Soros! "Eylemleri finanse etmek"le suçlanan Osman Kavala üzerinden milyonlarca yurttaşın katıldığı direniş Soros şebekesine bağlanmaya çalışıldı.

Adaletsizlik timsali bu davayı bir kenara bırakalım ve asıl sorumuza gelelim. Peki, halkın direnişine o zamana dek adını bile duymadıkları isimlerle kara çalmaya çalışan iktidarın Soros'la geçmişteki ayan beyan "alışveriş"leri ne olacak?

Haydi Soros'u kısaca tanıyalım önce. Macar asıllı bu ABD'li para babasının başat özelliği, keskin emek düşmanlığı ve anti-komünistliği elbette. Doğu Avrupa'da gerçekleşen "renkli devrim"lerin simgesi olan Soros, 1984 yılında kurduğu Açık Toplum Vakfı'nın 70'e yakın ülkede temsilciliklerini de açtı. Türkiye'de resmi olarak faaliyetlerine ise AKP'nin iktidara gelişinden 1 sene önce 'Açık Toplum Enstitüsü' temsilciliği açarak başladı. Soros'un kuruluşu, Türkiye sermaye sınıfının önde gelen isimlerince kurulmuş TESEV başta olmak üzere birçok yapıyla beraber faaliyet yürüttü. Ortak amaç ise Cumhuriyet'in tasfiyesi sürecine girişilen sözkonusu dönemde siyasette ve sivil toplum çalışmalarında patronların "yumuşak gücü" olup liberalizmin fikri altyapısını oluşturmaktı.

İşte böylesi bir yıkım döneminde Tayyip Erdoğan ve partisinin yöneticileri, Soros'la doğrudan temaslarda da bulunmuştu. Bunlardan kamuoyuna yansıyanlara göre ilki 2003 yılında Davos zirvesinde oldu. Abdullah Gül'ün kısa süreli başbakanlığı döneminde danışmanlığını yapan gazeteci Ahmet Takan, bir otel odasında yapılan o görüşmeyi şu sözlerle anlatmıştı:

"Soros, kata geldiğinde Erdoğan'ın korumaları ve adamları apar topar Erdoğan'ın odasına aldı. Arkada da beni görünce içlerinden biri işaret par-

mağını dudaklarının üstüne götürerek bana sus işareti yaptı. Gül'ü uyandırmaya vaktimiz vardı. Soros, Erdoğan ile otel odasında görüşmesini yaptı ve geldiği gibi sessizce otelden ayrıldı."

Erdoğan'ı memnun eden mesajlar

Gül'ün eski başdanışmanı Ahmet Sever de yıllar sonra T24'te yayınlanan yazısında o görüşmeye dair "George Soros ile burada bir görüşme

Soros, kata geldiğinde Erdoğan'ın korumaları ve adamları apar topar Erdoğan'ın odasına aldı. Arkada da beni görünce içlerinden biri işaret parmağını dudaklarının üstüne götürerek bana sus işareti yaptı. Gül'ü uyandırmaya vaktimiz vardı. Soros, Erdoğan ile otel odasında görüşmesini yaptı ve geldiği gibi sessizce otelden ayrıldı.

yaptınız ve desteğini istediniz: 'Türkiye'nin açık toplumu biziz. Bizi destekleyin...' Soros da destekledi..." demişti. Sever bununla da sınırlı kalmayıp Açık Toplum Vakfı ve British Council'in girişimiyle kurulan Bağımsız Türkiye Komisyonu'nun Erdoğan'la yaptığı görüşmelere işaret etmiş ve şunları dile getirmişti:

"Siz bu komisyon üyelerini Ankara'da kırmızı halıda karşılıyordunuz... Yakın dostunuz Can Paker de, Türkiye'deki Açık Toplum Vakfı'nın Yönetim Kurulu Başkanı'ydı... Ve size Soros'un mesajlarını da getiriyordu... O dönem, Soros destekli ve sizin

Osman Kavala için kullandığınız "Soros bağlantılı" bu faaliyetlerden çok memnundunuz..."

Cumhuriyet'in kurumlarını patronların çıkarları doğrultusunda adım adım yok etme politikalarını devreye alan AKP iktidarı, bu noktada "açık" desteğini gördüğü Soros'u daha sonra bizzat Başbakanlık'ta ağırladı. 2005 yılında yapılan o toplantının içeriğine dair, dönemin Başbakan Yardımcısı, bugün ise CHP'de milletvekili olan Abdullatif Şener de geçen sene şu açıklamayı yapmıştı:

"Konuşmalarda bir sohbet havası vardı. O sırada biliyorsunuz Türkiye için Avrupa Birliği süreci önemliydi. Müzakerelerin yaklaştığı bir tarihti sanıyorum. Bununla bağlantılı olarak hükümetin insan haklarına, hukukun bağımsızlığına, demokratik değerlere verdiği önemi anlatan bir konuşma oldu. Nötr şeylerdi, somut güncel hiçbir konu konuşulmadı."

"Baş tacımız"

Bu iki görüşmenin dışında AKP ve Erdoğan ile Soros'un doğrudan ya da dolaylı olarak birçok kez temas kurduğu biliniyor. Öyle ki bugünün "küsün" AKP'lilerinden eski Meclis Başkanı Bülent Arınç, geçen sene bir TV kanalında yaptığı açıklamada, Açık Toplum Vakfı'nın 2002'deki Türkiye Danışma Kurulu Başkanı olan Nafiz Can Paker ile yaptıkları görüşmelerden ederek "Can Paker bana belki 5 defa gelmiştir yanında diğer araştırmacılarla birlikte. O zaman baştacacı ettiğimiz, şu anda da bir yerlerde baştacacı olan insanların 'Sorosçu' diye suçlanması... Kendimize saygımız olmalı. Ben hükümetteyken yaptığımız her şeyi savunurum, bugün de savunurum. Neden? Çünkü bunu beraber yaptık; inanarak yaptık" ifadelerini kullanmıştı.

Netice olarak Açık Toplum Vakfı, 2018 yılında "gördüğü lüzum üzerine" Türkiye'deki çalışmalarına son verdiğini açıkladı. TESEV ise yoluna devam ediyor. Ancak bitirirken, Soros'un ve vakfının üstlendiği işlevi bu alanda tek olarak görmenin büyük bir yanılgı olacağını söylemek gerek. Bugün Soros'la bağlantılı olmasalar da benzer yapıda olan ve iktidar bloğuyla birlikte CHP'den HDP'ye düzen muhalefetine de şu ya da bu biçimde çalışmalar yürüten yerli yabancı çok sayıda aktör bulunuyor. Emperyalizme karşı tavizsiz, kamuculukta ısrar eden ve gericiğe pabuç bırakmayan sol siyasete verilecek güçle ortak kutsalı serbest piyasa ve sermayenin çıkarları olan bu yapıların faaliyetleri boşa çıkarılacaktır.

Yoldaştan Mektup

'İdealist Öğretmen' olmak nereden başlar?

Göreve başlamadan önce İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nde evrak işlerimizi hallederken gözüme masada çok sayıda alınmayı bekleyen "Eğitimde Yaptıklarımız" broşürü denk gelmişti. İçerisinde, binlerce okul yapımından süt dağıtımına; oradan tutun, akıllı tahtalara kadar her şey AKP'ye özel ve biricikti.

Süt dağıtımının önceden de olduğu bildiğimiz bir gerçektir. Akıllı tahtalar ise beklenen 'mucizeyi' bir türlü gösteremedi. Ancak masadaki broşür eğitimdeki gerçek sorunları bilmeyenler için etkileyici bir özen ve içeriğe sahipti (!)

Bir işçi çocuğu olarak mahallelerde büyümüş, çeşitli sorunlarla karşılaşmış, cumhuriyet değerlerinin "ekmeğini yemiş" bir insan olarak, elbette ki yerimi ta en başından toplumcu gerçekçi Köy Enstitülü hocaların izinde bildim. Bu anlayışta olan biz öğretmenler, bataklıklarda kurumaya yüz tutmuş hiçbir çiçek bırakmama gibi ciddi bir sorumluluğa hazırız. Ancak ya istenen bu değilse?

İstanbul'daki birçok merkezi bölgede onlarca okulda yürütülen sabahçı-öğlenci uygulaması, sınıf mevcudunun 40'ın altında olmaması, öğrencilerin %95'inin yoksul aile çocuğu olması bizlere ülkemizin sosyo-politik özetini gösteriyor. Bu gerçekler broşürlerde yazmaz...

Sınıflarda derslerin taş çatlasa 10 öğrenciyle işlenebilmesi; ulaşamadığımız, dokunamadığımız çocuklarımızın ülke şartları içinde en fazla nerele geleceğini tahmin etmek zor olmasa gerek. Özellikle kız çocuklarına bu sistem içerisinde ayrılan 'felaket payı' fazlasıyla vardır. İşçinin çocuğu

işçi, Beyin çocuğu Bey olacaksa, hele kız çocuklarımızın yaşamları her geçen gün daha güvensiz hale geliyorsa bir öğretmen yerini-sorumluluğunu nasıl tayin etmeli?

Ne 1940'larda yaşıyoruz, ne eğitim bir seferberlik meselesidir günümüzde. Yalnızca okuryazar olmak, bilinci beraberinde getirmiyor. Neoliberalizmin topluma dayattığı bireyselleşme, "olmasa da olur" denilen cumhuriyet ve laikliğin giderek toplumsal hayattın dışına çıkarılmak istenmesi eğitime de doğrudan yansımış durumda. Karşı devrimci imam-hatiplerin bilinçli olarak birçok mahallede inşa edilmesi tesadüf sayılamaz. Meydan okurcasına ulusal bayramların kutlanmaması, öğrencilerin aydınlanma ve cumhuriyet değerlerinden uzaklaştırılması; ve tüm bunlara rağmen biz ilerici öğretmenlerin derslerde 'kimsesizlerin cumhuriyetini' ısrarla anlatmaya devam etmesi...

Broşürde yazmayan birçok şeyden biri de, AKP'nin devlet okullarına alternatifmiş gibi izin verdiği özel okul furyasında idealist bir meslek olması gereken öğretmenlerin statüsünü kaybetmesiydi. Planlamanın olmadığı eğitim sisteminde, okul sayısının yetersizliği ve belli bölümlerden mezun olan öğretmen sayısının fazla olması ücretlerin doğrudan düşmesine neden oldu. Piyasaya kurman edilen okullarda, okul müdürleri patron gibi ciro hesaplar; öğrenciler müşteri, öğretmenler ise kâr kapısı oldu.

Ataması yapılmayan öğretmenlerin durumu için ise ayrıca bir sayfa ayırmak gerekiyor.

Peki, çözüm nerede ve yakın mı?

Son aylardaki enflasyon ve hayat pahalılığını da göz önüne koyarsak öğretmenlerin aldığı ücretlerin cezbedici hiçbir tarafı yok. Ücretli öğretmenlik ise rezalet düzeyde ve en basit haklarından bile mahrum durumda. Memurluk kanunun güvence-sizleşmesi, başarısızlıkların öğretmene yüklediği birçok art niyetli uygulamayla karşı karşıyayız. Mesleki sorunlar ve okul-eğitim gerçekleri göz önüne alındığında sabredilebilir bir durumda değil.

Bir öğretmen arkadaşımıza mülakat sorusunda müfettişin sorduğu soru şöyleydi: "Yozlaşmış eğitim sistemini nasıl değiştirilir?" Öğretmen arkadaşımızın yanıtı ise, "okul, öğretmen ve aile üçgeninde beraber hareket ederek değişebilir" şeklinde olmuştu.

Arkadaşımız farkında olmadan cevabı bulmuş: Planlı bir toplumda, yani adını koyarsak sosyalizm demek gerekiyor bunun adına. Ebeveynlerin ekonomik kaygısının olmadığı bir yaşam; bilimsel, laik ve kamucu eğitime önem veren bir eğitim sisteminde sorunlar çözülebilir. Ancak bu bize kimse sunmayacak, neoliberal politikalar çözüm sunamaz ve çözümler de parayla satın alınmaz. Bunu öğretmen kuracak, veli de kuracak, toplumun her kesiminin kendi sorunu çözmek için kendi örgütlenmesini sağlayacak. Fabrikadaki işçi, tarladaki çiftçi, ofisteki sekreter, öğretmen, herkes... Yoksa hepimiz ayrı alanlarda sermayenin düzeni için yaşarken, kendi yaşamımızın anlamını yitirmiş olacağız.

■ Neslihan A. - Öğretmen

İzzeddin Önder okuyucularıyla buluştu

Kadıköy Penguen Kitabevi'nde gerçekleşen etkinlikte Önder Türkiye'nin ekonomisinin kısa bir panoramasını çıkartırken, krizlerin nedenlerine ilişkin önemli ipuçları verdi.

Prof. Dr. İzzeddin Önder, Yeni Ülke Yayınevi'nden çıkan "Türkiye Ekonomisi" kitabının imza günü ve söyleşisinde okuyucularıyla buluştu. Kadıköy Penguen Kitabevi'nde gerçekleşen etkinlikte Önder Türkiye'nin ekonomisinin kısa bir panoramasını çıkartırken, krizlerin nedenlerine ilişkin önemli ipuçları verdi. Söyleşi, katılımcılardan gelen sorular ile devam ederken, söyleşinin ardından Önder katılımcılara kitabını imzaladı.

Yeni Ülke Buluşmaları'nın ilki gerçekleşti

Söyleşide Ukrayna-Rusya savaşı, emperyalizmin yönelimleri ve Türkiye'deki güncel gelişmeler değerlendirildi

Aylık fikir dergisi Yeni Ülke'nin "Yeni Ülke Buluşmaları" Mayıs söyleşisi Dr. Barış Zeren'in katılımı ile gerçekleşti. "Ukrayna-Rusya Savaşı | Yeni bir dünya kurulurken: Türkiye'nin yeri" başlığıyla gerçekleşen etkinliğin moderatörlüğünü Dr. Hande Heper üstlenirken, söyleşide Ukrayna-Rusya savaşı, emperyalizmin yönelimleri ve Türkiye'deki güncel gelişmeler değerlendirildi. Söyleşi, soru-cevapların ardından sona erdi.

İKİD DAYANIŞMA ETKİNLİĞİ

"Eşit, Özgür, Laik Bir Ülke İçin Buluşuyoruz"

Şiir

Gülsen
Tuncer

Gülseven
Medar

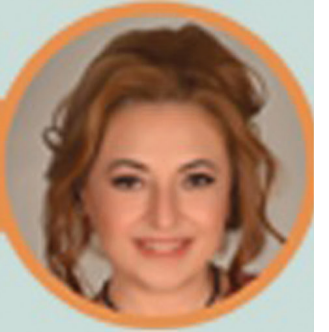
Peradi
Ensemble

Konser

Güvenç
Dağüstün

Mercan
Erzincan

Program

Damla Özen'in Sunumuyla

Konuşmalar

Ayşe Sarısu Pehlivan, *Yargıçlar Sendikası Başkanı*
Esin Köymen, *TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Şube Başkanı*
Nuray Yenil, *İKİD Genel Sekreteri*
Selin Aksoy, *Avukatlar Sendikası Başkanı*
Şükran Soner, *Gazeteci, Yazar*
Yeliz Toy, *Eğitim-İş Bursa Şube Başkanı*
Zülal Kalkandelen, *Gazeteci Yazar*

Sinevizyon

Dünden Bugüne İKİD ve Kadın Mücadelesi

Halkoyunları Gösterisi

Mehmet Aytaç ile Çocuk Drama Atölyesi

Tarih : 12 Haziran 2022 Pazar

Saat : 18.00

Yer : Göztepe Özgürlük Parkı
Amfi Tiyatro- KADIKÖY

İLERİCİ KADINLAR
DERNEĞİ